

d'Oude Binnenstad

Kwartaaluitgave van de samenwerkende bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad. Gratis huis-aan-huis verspreid in de oude binnenstad.

Project-1012

Permanente aandacht blijft noodzakelijk

Het is overduidelijk dat de aanpak van Project-1012 effect sorteert. Het oudste stukje binnenstad krijgt stap voor stap weer iets van zijn oude luister terug. Spraakmakend voorbeeld is het onlangs geopende Exchange-hotel op het Damrak, dat uit tien panden bestaat die door NV Stadsgoed voor 40 miljoen euro zijn aangekocht.

Het succes van dit soort aankopen staat of valt met het beheer van de aangekochte panden. Het is zaak dat in de huurcontracten wordt vastgelegd dat er niet zomaar een nieuwe huurder in het pand kan komen zonder overleg tussen eigenaar en overheid. Dit moet voorkomen dat een pand na een dure aanschaf en verbouwing alsnog een laagwaardige functie krijgt.

Met goed beheer van panden is veel ervaring opgedaan door de NV Zeedijk. Daarnaast is de NV Stadsgoed, een onderdeel van woningbouwcorporatie Stadgenoot, sinds een aantal jaren een belangrijke partij die zich met name richt op de herontwikkeling en het beheer van panden op de Wallen.

Beide organisaties zijn nu betrokken bij het plan om een nieuwe ontwikkelingsmaatschappij op te richten onder de naam 1012 Incorporated, waarbij men ook zoekt naar externe investeerders zoals pensioenfondsen en banken. Enkele grote investeerders hebben al belangstelling getoond. Hoe dan ook: als 1012 Inc. wordt gerealiseerd, zal het over voldoende kapitaal moeten beschikken.

Overgangsfase

Onlangs kocht NV Stadsgoed al een aantal panden op in het St. Annenkwartier. Het is de bedoeling dat de bordelen daar verdwijnen en dat dit deel van de Wallen een andere invulling krijgt. Hoe deze stegen bij de Oude Kerk tussen de Warmoesstraat en de Oudezijds Voorburgwal er uit komen te zien, is nog niet duidelijk. Sommigen zijn voorstander van het behoud van de oorspronkelijke structuur van kleine pandjes en smalle steegjes, anderen denken dat het beter zal zijn de panden deels door te breken zodat er wat grotere bedrijfsruimten en woningen ontstaan.

Wat er precies moet gebeuren, daarover wordt nog volop nagedacht. Het kleinste hotel, het kleinste restaurant, de kleinste winkel van de stad? Een centrum van mode en design met ateliers en winkels?

Duidelijk is al wel dat het St. Annenkwartier zich de komende vijf jaar in een overgangsfase zal bevinden: naast de nog aanwezige raambordelen zullen zich nieuwe bedrijven vestigen. Lezers met goede ideeën over de invulling en ontwikkeling van het gebied kunnen hun plannen aan de redactie kenbaar maken.

Certificaat

Bij alle betrokkenen bij de Wallen is ruimschoots sprake van goede wil om de oude binnenstad een kwaliteitsimpuls te geven en hem te ontdoen van zijn afgezakte imago. Hoewel het door het Samenwerkend Overleg Raamprostitutie (Sor) altijd werd ontkend, komen inmiddels ook uit de hoek van de seksindustrie zelf geluiden dat er inderdaad nogal wat mis is met de behandeling van veel vrouwen in de prostitutie.

Het tegengaan van vrouwenhandel en -mishandeling vraagt om een structurele oplossing. Het beste antwoord daarop lijkt op dit moment alle belanghebbenden in deze sector (mede)verantwoordelijk te maken voor wat er in de bordelen gebeurt. Ook zal een verplichte cursus, die wordt afgesloten met een certificaat, hiervan onderdeel moeten uitmaken. Pas na het behalen van dit certificaat zullen betrokkenen hun vergunning kunnen krijgen of behouden. Het spreekt voor zich dat handhaving daarbij essentieel is.

Wildgroei

Dat geldt overigens niet alleen voor bordelen. De Rekenkamer constateerde onlangs een grote wildgroei van onrendabele winkeltjes als minisupers en souvenirshops. Dat moet toch voldoende aanleiding vormen voor Justitie en de fiscus om eens te onderzoeken of ze gebruikt worden voor het witwassen van crimineel geld. Mocht dat inderdaad het geval blijken, dan kan de overheid ze vervolgens sluiten. Gelukkig is er sinds kort een verbod op nieuwe vestigingen van zulke zaakjes van kracht, zodat er in ieder geval niet nog meer bij kunnen komen.

Kortom, we gaan de goede kant op. Maar we zijn er nog lang niet. De herontwikkeling van het 1012-gebied vraagt om een stevige voortgang en zoets vereist een permanente aandacht. Want de Wallen zijn en blijven een bijzondere buurt.

Trollen en elfen

Hij vierde triomfen in Zweden en was een gewaardeerd gastdocent aan de University of Arts in Washington. Nu is tekenaar Tjeerd Ackema terug op de Wallen. > 5

Criminaliteitsbestrijder

Het is wel degelijk een taak van de gemeente om zich in de buurt te verdiepen en de problemen aan te pakken zegt Kees Lacet, hoofd van het Van Traa-team, die in januari met pensioen gaat. > 6

Oudekerksnacht

Hoe *Occupy de Wallen* bezit neemt van het Oudekerksplein, en de leidsman van de Oude Kerk, met rustige vleugelslagen opwaarts wordt gevoerd. > 8/9

Happy New Year!

Traditiegetrouw gaat straks bij het inluiden van 2012 rond half één het vuurwerk van The Bulldog de lucht in. 'Een grandioos schouwspel dat ik voor geen goud zou wil missen', zegt Gerda den Boggende.

Den Boggende woont op Oudekerksplein 25, tegen de Oude Kerk aan en zit 'frontloge'. Het vuurwerk trekt jaarlijks duizenden toeschouwers. Veel buurtbewoners blijven er, net als Gerda, speciaal voor thuis en nodigen vrienden en kennissen uit.

'Vijftien jaar geleden zijn we er op deze grootschalige manier mee gestart,' vertelt Henk de Vries, oprichter en direc-

teur van de internationaal befaamde coffeeshopketen The Bulldog. 'Het begon allemaal op Oudezijds Voorburgwal 90. Vijfendertig jaar geleden woonde we daar nog boven en hielden we met Oud en Nieuw open huis. Iedereen was welkom voor een oliebol en champagne, en we staken vooral knalvuurwerk af.'

Maar allengs werd het groter aangepakt. Voor het vele siervuurwerk schakelt De Vries nu een gerenommeerd bedrijf in. Jaarlijks gaat er voor een kleine tienduizend euro de lucht in.

'Het siervuurwerk wordt vanaf de boot

> Lees verder op pagina 2

Gaat de politie de buurt uit?

Hoog tijd voor Bromsnor

Bureau Beursstraat verdwijnt, want het wijkteam wordt samengevoegd met bureau Nieuwezijds Voorburgwal. Dat is het gevolg van een grote landelijke reorganisatie, waarbij 'robuuste teams' worden gevormd. Ook de werkwijze van de politie is de laatste jaren aan het veranderen. Welke gevolgen hebben het verdwijnen van het politiebureau en de nieuwe aanpak voor de Wallen?

Kelder mee dat de politiebureaus Beursstraat en Nieuwezijds Voorburgwal zullen samensmelten tot één bureau Centrum. De plannen worden nu gemaakt en de uitvoering ervan wordt verwacht rond 2015.

Bewoners en ondernemers vragen zich af wat de reorganisatie en het verdwijnen van het politiebureau Beursstraat zullen betekenen voor het crimineel gevoelige Wallengebied. Lachen dealers en andere criminelen straks stiekem in

Op het Burgwallenoverleg van 16 november deelde wijkteamchef Piet

> Lees verder op pagina 3

Colofon

d'Oude Binnenstad

Kwartaluitgave van bewoners en ondernemers in de Amsterdamse binnenstad.

Postadres: Dr. Willem Dreesweg 21
1188 KA Amstelveen
tel: (020) 627 24 24
fax: (020) 627 13 13
E-mail: redactie@oudebinnenstad.nl

Coördinatie: Huub Michielsen

Redactie: Eddy Appels, Eveline Brilleman, Eveline van Dijk, Maaïke de Graaff, Joep de Groot, Michiel van Haelst, Teun van Hellenberg Hubar, Wim de Jong, Bert Nap, Wanda Nikkels, Edwin Schölvinc, Gerrit van de Veen, Frits Visser, Herman Vuijsje.

Fotografie: Marian van de Veen-Van Rijk

Secretariaat: HEM Automation

Eindredactie: Ewout van der Hoog, Huub Michielsen, Willem Oosterbeek

Vormgeving: (Parentese:)

Drukker: drukkerij Atlantic

drukkerij atlantic bv voor maatwerk in drukwerk

Voor het hele traject van vormgeving tot drukken en afwerken. De snelle en voordelige printservice, bijzonder geschikt voor kleine oplagen in kleur, compleet het aanbod.

**Prinsengracht 220
1016 HD Amsterdam**

telefoon: 020 - 624 25 76

fax: 020 - 620 48 63

e-mail: druk.atlantic@planet.nl

Commentaar

Bekering?

Alle media berichten elke dag over de crisis – eurocrisis, bankencrisis, kredietcrisis, budgetcrisis en soms een politieke crisis. Overal in Europa schijnt het crisis te zijn. Je zou denken dat die crisis dan ook zichtbaar zou moeten zijn in het Wallengebied. Het gekke is echter, dat de toeristenstroom onverminderd doorgaat. Het vele Italiaans en Russisch dat op straat te horen is, doet vermoeden dat er landen zijn waar men niet van crisis wil weten of waar die helemaal niet is.

Zelfs in een toch vrij oninteressante maand als november waren de toeristen massaal aanwezig. In die branche is van laagseizoen kennelijk geen sprake meer en is het er altijd hoogseizoen. Dat de gemeente de rosse buurt nu eindelijk op een wat realistischer wijze in het buitenland aanprijst dan voorheen, zal daar niet veel aan veranderen. Hopelijk zal dit op termijn echter wel bijdragen aan een verandering in de soort toeristen die de buurt bezoekt: met meer kwaliteit en minder geschreeuw.

Binnen het Samenwerkend Overleg Raamexploitanten (het Sor) heeft de discussie over het gemeentelijk prostitutiebeleid geleid tot een eerste splitsing, doordat de grootste exploitant is uitgetreden. Die is het oneens met de tot nu toe door het Sor gevolgde lijn, waarbij men zich sterk afzette tegen de gemeente en daarbij heel sterk op de persoon van wethouder Asscher speelde. Het Sor trad indertijd ook al uit het Integraal Burgwallen Overleg, vanwege onenigheid met andere daarin vertegenwoordigde buurtgroeperingen, zoals bewoners en ondernemers buiten de eigen branche. Het Sor heeft zich zodoende de laatste jaren steeds verder geïsoleerd, al helemaal toen in de discussie over herhaaldelijk geconstateerde vrouwenhandel een zeer afhoudend standpunt werd ingenomen, waarmee de geloofwaardigheid van het Sor een kritische grens bereikte. Dat doorgaan op deze lijn ook voor de exploitanten zelf weinig vruchtbaar is, werd steeds duidelijker.

Dat de grootste exploitant zich heeft afgescheiden zal dan ook weinigen verbazen. Of het hierbij blijft is nog onduidelijk. Het Sor vergadert deze maand over de ontstane situatie, de te volgen lijn en de samenstelling van zijn bestuur. Misschien is bij het lezen van deze column al bekend of het bij deze ene afsplitsing blijft.

Duidelijk is in ieder geval dat er verandering binnen de branche op komst is. Als dit ertoe leidt dat de branche zelfreinigend vermogen gaat krijgen, zich openstelt voor constructieve samenwerking met gemeente, bewoners en andere ondernemers, dan is dit alleen maar winst. Dat betekent dan wel dat men zich moet realiseren dat men niet alleen raamverhuurder is, maar dat men een prostitutiebedrijf runt met alle verantwoordelijkheden van dien. Als het alleen maar opportunistische overwegingen zijn die spelen, dan zal het tot weinig leiden.

Het heeft wel erg lang geduurd voordat er beweging kwam. Hopelijk leidt die nu tot de nodige verbetering. We zullen zien – maar zeker in deze kersttijd blijven een voortschrijdend inzicht en verlate bekeringen tot de mogelijkheden behoren!

> Vervolg van pagina 1

Happy New Year!

door professionals afgestoken, wij doen er de klappers achteraan. We vinden het leuk om het voor de buurt te doen en voor onze klandizie, natuurlijk', vertelt de Vries enthousiast. 'Elk jaar leggen we aan de politie ons draaiboek voor. Dit moet natuurlijk in goed overleg met de buurt en politie georganiseerd worden. Er is een speciale ordeploeg van The Bulldog, zo'n 15 man die ervoor zorgen dat alles op rolletjes verloopt.'

Vitrine

De Vries verbindt aan het jaarlijkse vuurwerk afsteken nog een bijzonder ritueel. *Always in our heart* staat boven

de herdenkingsvitrine met foto's van overleden medewerkers, waaronder familieleden, op Oudezijds Voorburgwal 88. 'Dat zijn er in het 37-jarig bestaan van The Bulldog helaas toch al heel wat.'

Henk de Vries: verbroedering

Op Oudejaarsdag zet De Vries kaarsjes neer bij de vitrine en op elke doos vuurwerk komt de naam van één van de overledenen. 'Zo eren we hen jaarlijks op een speciale manier', vertelt De Vries. die er zichtbaar door geëmotioneerd raakt. 'Kijk, daar gaat m'n zus en daar m'n broer, denk ik dan'. Nadat al het siervuurwerk onder veel oohhs, aahs en applaus de lucht in is gegaan, komt de letterlijke klap op de vuurpijl: De Vries laat geholpen door zijn medewerkers vanuit de hanenbalken zorgvuldig een aantal 100.000-klappers naar beneden. Met een enorme geluidsexplosie wordt zo het inmiddels traditionele Bulldog-vuurwerk afgesloten en het Nieuwe Jaar begroet.

Oliebol

Na afloop pakken vijf mensen van het ordeteam bezems om alles weer snel op te ruimen en zijn mensen welkom bij The Bulldog voor een glaasje champagne en een oliebol.

Vorig jaar klonk er na de laatste knal een ongelooflijke ovatie. 'Ja, de reacties zijn overweldigend', zegt De Vries. 'Het geeft een sfeer van verbroedering en een fijne impuls aan het Happy New Year.'

Joep de Groot

Ze werden door de andere dames denigrerend 'Turkenhoeren' genoemd. Vaak gingen de gordijnen niet eens open en schoof de ene na de andere klant naar binnen om zich na gedane arbeid weer bij de groep te voegen. Ruzie over wie er aan de beurt was, was er niet.

Opschudding

Er is de laatste tijd weer veel opschudding: over de euro, Ajax, de Hells Angels en noem maar op. Zelfs de viering van 400 jaar handelsbetrekkingen met Turkije zorgde voor wat opschudding. Volgens één van de politieke partijen mocht dat niet worden gevierd. Maar dit land heeft veel betekend voor Nederland. De tulp komt er vandaan en daar hebben de kooplui in de zeventiende eeuw goudgeld mee verdiend.

Mijn eerste confrontatie met Turken was halverwege de jaren zestig, met de grote instroom van Turkse gastarbeiders. Ik werkte toen op het politiebureau aan de Admiraal de Ruyterweg, waar ook de Jordaan onder viel. Veel oude schoolgebouwen waren omgebouwd tot pensions. Dat ombouwen beperkte zich tot het neerzetten van stapelbedden in de klaslokalen en het plaatsen van wat butagasstellen op de gangen.

In 1967 werd in de Goudsbloemstraat het eerste Turkse restaurant geopend: Topkapi. De opening van Topkapi geschiedde door oud-burgemeester d'Ailly, die voorzitter was van de Turks-Nederlandse vereniging. We hadden in die tijd een commissaris die als hij voor een dergelijke gelegenheid werd uitgenodigd, een wachtverbod voor auto's en twee dienders meenam. Eén van die dienders was ondergetekende. Het werd daar een gezellige boel, vooral ook door de medewerking van de Jordanees bevolking.

Toen ik 1969 op bureau Warmoesstraat kwam, was er in de Oude Hoogstraat één van de eerste Turkse winkels. Het assortiment was helemaal gericht op de Turkse gastarbeider, met naaimachines, transistor-radio's en grote zakken met kruiden. Aan de hand van een fotoboek kwamen we erachter dat de winkelier kok was geweest bij Topkapi en dat we samen op de foto stonden.

Verder kwam ik Turken vooral in het weekend tegen, in groepjes op de brug van de Zeedijk en die van de Oudezijds Achterburgwal. Daar zaten de prostituees die genegen waren deze groep te bedienen. Ze werden door de andere dames denigrerend 'Turkenhoeren' genoemd. Vaak gingen de gordijnen niet eens open en schoof de ene na de andere klant naar binnen, om zich na gedane arbeid weer bij de groep te voegen. Ruzie over wie er aan de beurt was, was er niet. Het afwerken van zo'n dertig tot vijftig klanten in één dienst was geen uitzondering. En dat zonder condoom.

Opschudding veroorzaakte ook het optreden van de dames Fokkens. Alle kranten en praatprogramma's hadden zich op deze tweeling van 69 jaar gestort, naar aanleiding van de première van de film *Ouwe Hoeren*. De film werd gepresenteerd op het Idfa-festival, in de mooiste bioscoop van Amsterdam. Het is een film geworden zonder al te veel sensatie, die een menselijk beeld van deze tweeling geeft, maar een trieste ondertoon was niet te vermijden. Het blijft een vreemde manier om in je levensonderhoud te voorzien.

Gemeente Amsterdam Stadsdeel Centrum

Wilt u informatie over stadsdeel Centrum (zoals openingstijden loketten, digitaal loket, nieuwsberichten of projecten in de openbare ruimte)? Kijkt u dan op de website: www.centrum.amsterdam.nl

U kunt het stadsdeel telefonisch bereiken op het informatienummer 14 020. Maar u kunt ook mailen naar: stadsdeel@centrum.amsterdam.nl

Heeft u vragen over afval, grofvuil, bestrating of groenvoorziening, dan belt u met de Reiniging van het stadsdeel: tel. 020 551 9555. U kunt ook mailen naar: reiniging@centrum.amsterdam.nl. Meer informatie vindt u op: www.centrum.amsterdam.nl/afval.

Bezoekadres van het stadsdeel:

Stadhuis, Amstel 1, 1011 PN

Postadres:

Postbus 202, 1000 AE Amsterdam

www.centrum.amsterdam.nl

> Vervolg van pagina 1
Hoog tijd voor Bromsnor

hun vuistje?
 Niet als het aan wijkteamchef Kelder ligt: 'Wat ons betreft zal de politie niet uit de buurt verdwijnen. Integendeel; het samenvoegen en uitbreiden van het werkgebied zal de organisatie alleen maar ten goede komen. Nu de overlastgevoelige gebieden rond de Nieuwmarkt en de Zuiderkerk ook onder het toezicht van het nieuwe centrumbureau komen, wordt de handhaving daar een stuk eenvoudiger voor ons. En er zullen echt niet minder agenten beschikbaar zijn in het Wallengebied.'
 Vanouds heeft de politie de Wallen bestreken

de touwtjes nu wel wat kan laten vieren. Illustratief daarvoor is de tamelijk boude uitspraak die stadsdeelvoorzitter Jeanine van Pinxteren deed op het Burgwallenoverleg toen ze de toehoorders voorhield: 'Weet u wel dat u inmiddels net zo'n gewone buurt bent geworden als bijvoorbeeld de Weteringbuurt?' Die uitspraak is opmerkelijk, omdat de bewoners aangeven dat nu de veiligheid is verbeterd, juist ook allerlei vormen van overlast lijken toe te nemen. Stadsdeelbestuur en politie zullen daarom de komende tijd nieuwe maatregelen tegen deze overlast moeten ontwikkelen.

Doelgroepen

De reorganisatie van de politie waarbij het bu-

de buurt goed kennen én die uit eigen beweging op overlastgevend publiek afstappen. Dat oude bromsnoreffect zijn we in de buurt gaan missen.'
 Een gevolg van de verbeterde veiligheid is de toenemende populariteit van de Wallen bij buitenlandse toeristen en dat zorgt juist weer voor extra overlast. Als de plannen van het project-1012 verder gestalte krijgen, zal de prostitutie zich voornamelijk gaan concentreren op de Oudezijds Achterburgwal en de aangrenzende stegen. Dat leidt daar dan tot grotere bezoekersaantallen, met meer activiteit als drugshandel, zakkenrollerij en andere overlastgevend randverschijnselen.
 Vroeger waren Pasen en Pinksteren hoogtijdagen waarop politieverloven werden ingetrokken. Tegenwoordig lijkt het alsof Pasen en

Prijsvraag

In het vorige nummer werd aan u gevraagd hoeveel adverteerders een vaartuig in hun logo hebben. Tot onze grote verbazing kwam er niemand met de goede oplossing, zodat we het beloofde cadeau niet hebben kunnen uitreiken.

Onze nieuwe prijsvraag luidt: *hoeveel talen worden er gebruikt door de adverteerders van d' Oude Binnenstad?*

Mail uw antwoord naar **redactie@oudebinnenstad.nl**. Onder de inzenders van het goede antwoord verloten wij zoals gebruikelijk een toepasselijk cadeau.

Tegenwoordig lijkt het wel elk weekend feest

vanuit het roemruchte bureau Warmoesstraat en later vanuit de Beursstraat. Daar komt nu een einde aan. Er wordt nieuwe huisvesting gezocht buiten het Wallengebied. Bovendien wordt het werkgebied van het nieuwe bureau uitgebreid naar de zuidkant van de Nieuwmarkt en het gebied rond het Zuiderkerkhof. Dat is tot nu toe het gebied van wijkteam IJ-tunnel. 'Het nieuwe centrumbureau mag niet te ver van de Wallen af liggen,' zegt Kelder, 'want de politie hanteert wel de stelregel "we moeten rennend het Wallengebied in kunnen als dat nodig is".'

Veilig

Op het Burgwallenoverleg bleek dat het goed gaat met de veiligheid in de buurt. De 'veiligheidsindex' geeft aan dat het qua objectief gemeten criminaliteit (het aantal aanhoudingen en politieacties) en subjectieve veiligheidsbeleving (het gevoel van veiligheid bij de bewoners) de laatste jaren allemaal sterk is verbeterd.

'Weet u wel dat u inmiddels net zo'n gewone buurt bent geworden als bijvoorbeeld de Weteringbuurt?'

Deze gunstige cijfers hebben wel tot gevolg dat bijvoorbeeld personeel dat vroeger werd ingezet voor de veiligheid van de Wallen, nu steeds vaker wordt ingezet op de uitgaanspleinen in de stad. Simpel gezegd zou daar momenteel meer aan de hand zijn dan op de Wallen.
 Het lijkt er bovendien op dat het dagelijks bestuur van het stadsdeel van mening is dat men

reau Beursstraat op termijn wordt gesloten, is niet van vandaag of morgen: de politie reorganiseert al jaren. Dat heeft er onder andere toe geleid dat de politie steeds meer projectmatig gaat handelen, oftewel zich meer richt op specifieke doelgroepen. Zo zijn er geconcentreerde acties tegen verkopers van nepdope en voorafgaand aan de feestdagen acties tegen zakkenrollers.

Anderzijds werkt de politie ook steeds meer informatiegestuurd, waarbij zij registreert en eventueel pas actie onderneemt nadat er meldingen of klachten zijn binnengekomen via de telefooncentrale. Men vraagt de bewoners om te bellen bij overlast en zo fungeren zij als de ogen en oren van de politie. Maar houdt de politie daarbij zelf de ogen nog voldoende open? Door de informatiegestuurde werkwijze lijkt de politie verder op afstand te zijn gekomen van de burger. Telefonisch contact is alleen nog mogelijk via het algemene nummer 0900-8844. Wie dit regelmatig belt, kan het muziekje inmiddels dromen.
 Bewoners merken dat het steeds minder makkelijk lijkt agenten aan te spreken op overlast. Riet Lentink woont al jaren op de Oudezijds Achterburgwal en ondervindt het elke dag: 'Politieagenten lopen hier wel rond, maar ik zie ze niets dóen. Ze kijken meestal langs de overlast heen. Tegen de leuning van de brug hangen heet misschien observeren, maar met een zonnetje in de rug kun je het ook anders uitleggen. Laatst lag er weer eens een stel fietsen op een hoop. Een oude dame met een rolator kon er niet langs. Dan help je toch even? Je moet het ze tegenwoordig vragen.'

Drukte

De overlast waar de bewoners vaak over bellen via de telefooncentrale is heel divers: cafés en winkels met luide muziek, lallende dronken mensen op een terras, fietstaxi's die met een jankende iPod op een klantje staan te wachten, straatmuzikanten met een versterker. Lentink: 'Politieagenten peddelen er op hun fiets rustig langs. Zelden wordt er spontaan iets van gezegd. Wat ik mis zijn agenten die

Pinksteren ieder weekend samenvallen en alsof er elke dag een buitenlandse voetbalclub neerstrijkt. De Wallen hebben ook in dit opzicht nu eenmaal een grotere aantrekkingskracht dan de Weteringbuurt. Dit alles trekt een zware wissel op het beschikbare politiepersoneel.

Toekomst

De verwachte toename van bezoekers vraagt om een duidelijke aanwezigheid van de politie en om preventieve handhaving. Is de afwezigheid van een politiebureau in het Wallengebied dan wel gerechtvaardigd? Als het aan de bewoners ligt, mag Bromsnor vaker uit eigen beweging de toenemende overlast te lijf gaan en zo nodig het bonnenboekje pakken.

'Politieagenten lopen hier wel rond, maar ik zie ze niets dóen. Ze kijken meestal langs de overlast heen.'

Als het aan de politie en het stadsdeel ligt, blijven de veiligheid en leefbaarheid van de Wallen ook in de toekomst gegarandeerd – ook als het stadsdeel wordt opgeheven en als de wijkteams van de politie worden samengevoegd. De buurt zal de ontwikkelingen zeker nauwkeurig blijven volgen.

Club Doc

Iedere maand wordt in het Compagnietheater, op de hoek van de Kloveniersburgwal en de Spinhuissteeg, een documentaire vertoond. Voorafgaand aan de film, of na afloop, is er een vraaggesprek met de regisseur of een andere medewerker. De entree is gratis.
 Op 16 januari wordt de documentaire *Heimatlänge* van Stefan Schwieter vertoond, over drie vocale hoogstandjes die het jodelen allang achter zich hebben gelaten.
 Wilt u bij de vertoning aanwezig zijn, stuur dan een mail naar danny@compagnietheater.nl. De voorstelling begint om acht uur.
 Voor een compleet overzicht van de voorstellingen zie: www.compagnietheater.nl.

Frascati Café

Op 8 oktober heeft in de St. Barberenstraat het Frascati Café officieel zijn deuren geopend. Dit café is de opvolger van theatercafé Blinker, een van de eerste niet-bruine kroegen in Amsterdam. De Blinker kon zich echter niet meer staande houden en daarom is hier nu, na een rigoureuze verbouwing waarbij een geheel ander interieur is geschapen, het nieuwe Frascati Café geopend. Dit café annex theaterfoyer, waar men voor een zeer vriendelijke prijs kan eten, is een coproductie van Frascati en de naastgelegen Brasserie Harkema.

Websitebouwer

Hoe up-to-date we ook zijn met *d' Oude Binnenstad*, op één gebied lopen we hopenloos achter: we zijn nog niet digitaal. Dat kan natuurlijk niet meer, anno 2012. Ook op internet moeten we voortaan te vinden zijn.
 Wij van de redactie weten wel iets van computers, maar om nu direct een website te bouwen: nou nee, dat is voor ons weer net een stap te ver. Daarom zoeken we iemand die dat voor ons zou willen doen. Iemand die, net zoals iedereen bij deze krant, veel liefde heeft voor de buurt. Iemand ook die dat, net zoals wij, wil doen zonder er voor betaald te worden.
 Reacties zijn welkom op redactie@oudebinnenstad.nl.

Welkom bij
Irish Pub
"Durty Nelly's"

Warmoesstraat 115-117,
1012 JA Amsterdam

Smaakvolle Ierse inrichting met een gezellige atmosfeer.
Diverse Ierse bieren e.a. op tap.

All Sport live on Big Screen

Iers ontbijt vanaf 12.00 uur.
Dagelijks lunch/diner menu vanaf 12.00 uur.

Regelmatig levende muziek (vrijdag en zaterdag 22.00 uur)

Voor verdere informatie kunt u bellen 020-6380125.
Open zondag t/m maandag 9.00 - 1.00 uur,
vrijdag en zaterdag 9.00 - 3.00 uur.

Wilt u ook eens een
cruise schip zien?

Kijk op
www.ptamsterdam.com
voor de cruise kalender!

BRIDGES

FIN S & VINS

AMSTERDAM
WWW.BRIDGESRESTAURANT.NL

Bridges: Hollandse vis met een Franse twist!
Het moderne en trendy restaurant schenkt
speciaal samengestelde wijnarrangementen
en vintage champagnes. De aangrenzende
Vinothèque, waar de sommelier de wijnen
proeft en selecteert, geeft u de mogelijkheid
om privé te dineren. Sea you!

SMAKELIJK AMSTERDAM

10-

Bridges | Oudezijds Voorburgwal 197 | Amsterdam | 020 555 3 560 | valet parking aanwezig

uitvaartcentrum
ELDERS

Kruislaan 235
Amsterdam

Rustig en intiem
afscheid nemen in
een kleinschalig
rouwcentrum
t/o begraafplaats
en crematorium
De Nieuwe Ooster

020 6252201
(dag en nacht)

www.davidelders.nl

Je zou je poten
uit je k... lopen
om hier een
borrel te kopen

O.Z. Achterburgwal 28
AMSTERDAM
**Rinus Wil
Rob**

HOUT EN PLAAT
MOOI OP MAAT

**Houthandel
Schmidt bv**

O.Z. Achterburgwal 53-55
1012 DB Amsterdam
Tel. (020) 624 27 65 (020) 622 66 61
Fax: (020) 623 92 59
e-mail: houthandelschmidt@hetnet.nl
Maandag t/m vrijdag van 8.00-17.00 u.
Met eigen aanlegsteiger,
dus ook per boot bereikbaar

OOK VOOR PVC, IJZER- EN ELEKTRAWAREN

METROPOLITAN

Huisgemaakt gelato en chocolade, van chocolatier Kees Raat
Winnaar 'Gouden Garde Publicksprijs' met IJSTIJD, kookboek van het jaar 2011

Warmoesstraat 135, 1012 JB Amsterdam | 020/3301955
www.metropolitandeli.nl | 7 dagen per week, 08:00 - 23:00

Zeedijk 99 Amsterdam-C Tel. 020-6234908

YUCCA

O.Z. VOORBURG WAL 181, 1012 EW AMSTERDAM
tel. 020-624 87 66, www.yucca.nu

KLEDING & SIERADEN

RESTAURANTE
PORTUGUÊS

De Portugees

Zeedijk 39a
tel. (020) 427 20 05

info@deportugees.com
www.deportugees.com

JOAQUIM DA SILVA
Simply the finest Portuguese food

**"Wij brengen U dichterbij
het Oosten."**

In ons 6 verdiepingen tellende winkel
vindt U onder andere:

levensmiddelen
(Chinees, Japans, Thais, Indonesisch, e.a.),
Chinese kruiden,
kookboeken,
keukenartikelen,
meubelen (zowel nieuw als antiek),
cadeau-artikelen,
sier- en gebruiksvoorwerpen (Chinees en Japans),
decoratiematerialen,
kleding (Chinees en Japans),

Slechts 5 minuten vanaf Centraal Station!

Stormsteeg 9, 1012 BD Amsterdam
(ook ingang op Zeedijk 83)
tel.: 020-6221763, 6267513 - fax.: 020-6256543
<http://www.dunyong.com> - info@dunyong.com

DE SCHROEF

ijzerwaren &
gereedschappen

IJzersterk in:
gereedschap, machines,
elektra, sleutels & sloten,
bevestigingsmateriaal.

Topmerken:
Knipex, PB, Festool, Metabo,
Lips, Mul-T-lock, Sigma, Histor

O.Z. Voorburgwal 101,
1012 EM Amsterdam
tel: (020) 638 50 50
fax: (020) 638 50 65

Openingstijden:
ma, di, do, vr: 8:30-17:00,
za 9:30-13:00,
wo gesloten

felix
print
Oudezijds Achterburgwal 141b
1012 DG Amsterdam
020 6259807 felixol@xs4all.nl
www.felixprint.nl

Wij vergroten uw mooiste vakantiefoto's
tot het formaat:

A4 (21x29,7cm)	€ 0,75
A3 (29,7x42cm)	€ 1,50
A2 (42x59,4cm)	€ 10,00

kontante betaling / alle prijzen zijn exclusief 19%, BTW

Aanlevering van uw
origineel digitaal of
als een fotoafdruk.

Vaak klaar terwijl u wacht

Er bestaat de mogelijkheid om
voor een kleine meerprijs uw
A3 en A4 foto's met een metaal
ringbandje en 2 transparante
kafjes als een mooi boekje in
te binden

MISSCHIE WEL DE
GOEDKOOPSTE
PRINTS IN AMSTERDAM

LAUNDROMAT HAPPY INN

Open 7 dagen per week
8 AM - 10 PM

The best value in town
WARMOESSTRAAT 30
1012 JE AMSTERDAM
(020) 624 84 64
happyinn@planet.nl

Het rijke leven van een Amsterdamse tekenaar

Trollen en elfen in Oude Kerk

Hij vierde triomfen in Zweden en was een gewaardeerd gastdocent aan de University of Arts in Washington DC. Toch is hij in zijn geboorteland nauwelijks bekend. Daar zou de komende tijd wel eens verandering in kunnen komen, want vanaf 17 februari zijn de fraaie tekeningen van de nu tweeëntachtigjarige tekenaar en illustrator Tjeerd Ackema in de Oude Kerk te bewonderen. Na lange tijd is hij weer terug op de plek waarmee hij een bijzondere band heeft.

De expositie laat slechts een klein deel van Tjeerd Ackema's enorme oeuvre zien. Hij heeft in zijn leven honderden, zo niet duizenden tekeningen gemaakt en is nog bijna dagelijks aan het werk in zijn atelier, vlak bij de Amstel. Hij begon al met tekenen toen hij net twee jaar oud was.

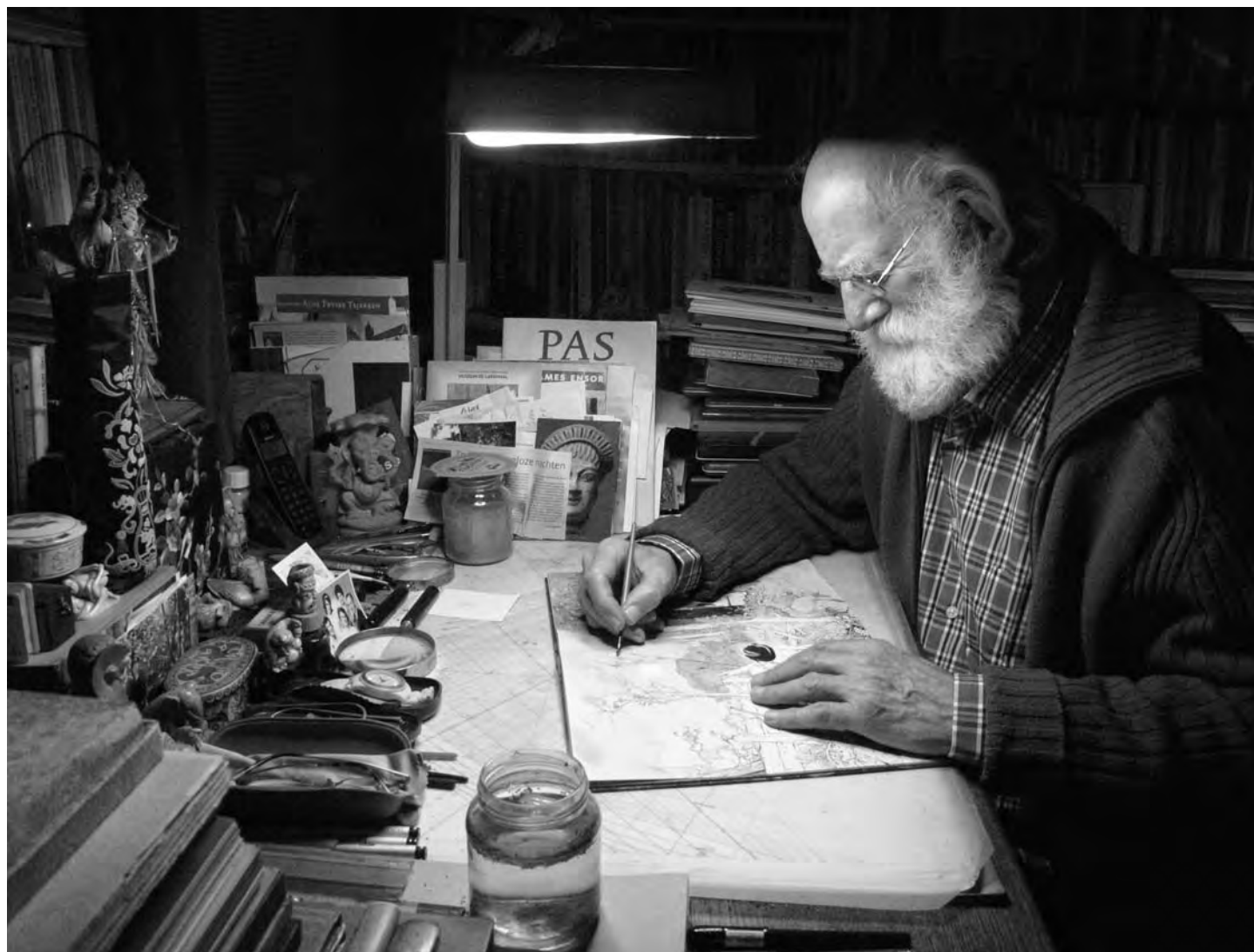
De in Amsterdam geboren Ackema, een levensgenieter met grijze baard en vriendelijke pretogen die glinsteren achter zijn brillenglazen, kan zich dat nog goed herinneren. 'Wij hadden het thuis niet breed. Tekenpapier kon er niet vanaf, maar van mijn moeder mocht ik op de witte keukendeur tekenen. Aan het begin van de week stond ik op een trapje, om aan de bovenkant te beginnen. Aan het einde van die week lag ik op mijn buik op de grond, om de onderkant vol te tekenen. Daarna waste mijn moeder de deur schoon en begon ik weer van voren af aan.'

'Ik heb in 1949 nog samen met Corneille, Jan Sierhuis en Karel Appel in het Stedelijk Museum geëxposeerd.'

Zijn ouders moedigden hem aan zijn creativiteit bot te vieren, maar hij moest van zijn vader wel een vak leren waar hij in ieder geval zijn brood in kon verdienen. 'Mijn vader was zeer muzikaal en kon ook wel tekenen, maar mijn moeder had echt tekentalent. Ze wisten echter ook dat, zeker in die tijd, het leven voor kunstenaars armoe troef kon zijn. Ik ging dus naar de Grafische School hier in Amsterdam en ben mijn ouders hiervoor altijd dankbaar geweest. Daardoor heb ik altijd mijn geld kunnen verdienen. Later heb ik nog tal van kunstopleidingen gevolgd zoals de Kunst en Nijverheidsschool, de Rijksacademie en de Vrije Academie in Den Haag.'

Adelaar

Ackema was nog maar een puber toen hem tijdens de oorlogsjaren door het verzet werd

'Wij hadden het thuis niet breed. Tekenpapier kon er niet vanaf'

gevraagd de stempel met de adelaar na te maken. Deze werd door de Duitse bezetter gebruikt voor officiële stukken. Dankzij deze stempel werd een groot aantal mannen de verplichte tewerkstelling in Duitsland bespaard. Na de oorlog kwam hij in aanraking met de kunstenaarskolonie in Amsterdam.

'Ik heb in 1949 nog samen met Corneille, Jan Sierhuis en Karel Appel in het Stedelijk Museum geëxposeerd. Appel woonde in die tijd in de Warmoesstraat. Een van de eerste keren dat ik in zijn atelier was, bood hij me twee schilderijen aan. Ze waren nog nat en ik moest nog door naar een feest. Ik kan galeriehouders nog steeds op de kast krijgen als ik ze vertel dat ik die schilderijen niet heb meegenomen.' Zijn vriend Rudy Bierman, een gerenommeerd schilder, had een atelier op het Oudekerksplein nummer 56, tegenover de ingang van de Oude Kerk. Ackema kwam daar veel en woonde er zelfs een poosje. Toen zijn vader daar onverwacht voor de deur stond, bleek het diens geboortehuis te zijn. 'Ik wist natuurlijk wel iets van de familiegeschiedenis, maar dat het ook exact om dit huis ging, dat wist ik toen niet.'

Pruikenmakerij

De oorspronkelijk uit Friesland afkomstige familie Ackema kwam via Rotterdam rond 1867 op het Oudekerksplein terecht. 'Mijn overgrootvader begon hier een pruikenmakerij en ook zijn zoon, mijn grootvader, heeft hier tot zijn dood in 1929 als pruikenmaker en kapper gewerkt. Het waren vaklui en ze hadden belangrijke klanten, onder meer leden van het Koninklijk Huis. Prins Hendrik liet hier regelmatig zijn haar en snor knippen. Die was sowieso graag in deze buurt.'

'Mijn grootvader had een groot gezin met veertien kinderen. Die konden allemaal prachtig zingen. Mijn vader vertelde dat ze vaak een koortje vormden en dan midden op het plein optraden. Omstanders vonden dat prachtig. Hij vertelde ook nog dat zijn jongste broer als achtjarig jongetje een kwartje verdiende door mee te lopen met een van hoer-

tjes uit de buurt. Het was hen toen namelijk verboden om alleen over straat te lopen. Later heeft mijn vader, die in zijn vrije tijd de orgelstemmer assisteerde, ook nog regelmatig het orgel van de Oude Kerk "op stem" gebracht. We hebben dus wel wat met deze omgeving.'

Watersnoodramp

Bij toeval kwam Ackema in Zweden terecht. 'Ik viel in voor een bevriend kunstenaar die door ziekte niet kon exposeren. Dat was in 1953. Mijn werk viel op bij een Zweedse kunstkenner die mij vervolgens uitnodigde om in zijn land een tentoonstelling te organiseren. Het was een grote expositie met wel honderd tekeningen en het succes was enorm. De helft van mijn werk is daar toen verkocht. Ik denk overigens dat de vele bezoekers ook een beetje uit medelijden naar mijn werk kwamen kijken. Nederland ging toen gebukt onder de gevolgen van de watersnoodramp in Zeeland en daar in Zweden wilden ze die

'Prins Hendrik liet hier regelmatig zijn haar en snor knippen. Die was sowieso graag in deze buurt.'

arme Hollandse jongen wel steunen.' Na zijn eerste succesvolle expositie volgden er meer en hij werd een veelgevraagd illustrator van boeken, onder andere van de Zweedse uitgave van de *Duizend-en-één-nacht* met zo'n driehonderd illustraties. Ackema was toen al getrouwd met zijn Nederlandse vriendinnetje Reina, met wie hij samen twee doch-

ters en twee zoons kreeg. Hij was artistiek leider van een grote Zweedse uitgeverij toen hij door een universiteit in Washington DC werd uitgenodigd om daar kunstcolleges te komen geven. 'Ik ben daar met mijn gezin drie jaar gebleven. Tot ons verdriet overleed Reina en de kinderen wilden weer terug naar Zweden.' Al die jaren was hij contact blijven houden met Nel, de weduwe van zijn vriend Rudy Bierman, die al op jonge leeftijd was gestorven. 'We zijn jarenlang gewoon vrienden gebleven, maar in 1992 besloten Nel en ik om bij elkaar te gaan wonen. Ik keerde na bijna veertig jaar terug naar Amsterdam. Nel en ik hebben het geweldig samen gehad, maar daar is na twintig jaar een einde aan gekomen. Nel lijdt aan alzheimer en herkent niets meer. Ze woont nu in een verzorgingshuis.'

Geld

Ackema werkt nog elke dag in zijn atelier beneden in het souterrain. Daar komt bij dat hij sinds een jaar zijn nichtje Dineke Ackema heeft teruggevonden. Dineke is een dochter van de jongste broer van zijn vader en heeft net als haar neef een groot tekentalent. Dineke Ackema: 'Toen ik Tjeerds werk zag, had ik meteen het gevoel dat dit door meer mensen gezien moest worden. Ik heb vervolgens contact gelegd met de Oude Kerk. Die vonden het, gezien de historie, een geweldig idee en stelden een ruimte beschikbaar voor het houden van een expositie.'

De tekeningen van Ackema zien er vaak sprookjesachtig uit, met trollen en elfen in een lieflijk landschap. Wie beter kijkt ziet dat zijn visie op de wereld lang niet altijd sprookjesachtig is. Ackema, inmiddels grootvader en overgrootvader, kijkt met voldoening op zijn leven terug. 'Geld heeft me nooit geïnteresseerd, mensen des te meer. Ik heb prachtige dingen meegemaakt.' Hij verheugt zich op de komende tentoonstelling in de Oude Kerk. 'Het is voor mij toch een beetje thuis komen.'

Tjeerd Ackema's werk is van 17 februari tot en met 10 maart 2012 te bezichtigen.

Kees Lacet:

'Bestrijding criminaliteit kwestie van lange adem'

Als Kees Lacet in januari met pensioen gaat als hoofd van het Van Traa-team, heeft hij een kleine vijftien jaar een actieve rol gespeeld op de Wallen. Het begon allemaal in 1997 toen uit de IRT-affaire bleek dat de aanpak van de georganiseerde misdaad had gefaald. d' Oude Binnenstad sprak Lacet bij zijn vertrek en keek met hem terug en vooruit.

U woont al 40 jaar in Utrecht en wilt na uw pensioen weer in Amsterdam gaan wonen. Waar heeft u dierbare herinneringen?

Ik heb leren steppen in het Vondelpark. Echt trots ben ik op de Zeedijk. Buitenlandse gasten en vrienden neem ik daar mee uit: geweldige cafés, restaurants en winkels. Aan iedereen vertel ik hoe verloederd deze straat was in de jaren tachtig. Voor mij is de Zeedijk een succesvol voorbeeld van hoe een overheid door te investeren haar verantwoordelijkheid kan nemen, samen met ondernemers en bewoners, in een privaat-publieke samenwerking.

Criminaliteit aanpakken was uw dagelijkse werk. Ziet u uzelf meer als ambtenaar of meer als crimefighter?

Geen van beide. Toen mij in 1997 gevraagd werd om de rechterhand te worden van Freek Salm, de Wallenmanager, was mijn eerste reactie: dat gaat over handhaving en daar moet je dus een jurist op zetten. Maar ze zochten juist een ambtenaar die een project organisatorisch kon optuigen, die het politieke spel kende en die strategisch kon denken richting bestuur. Dat alles kon ik. Mijn baas zei: 'Bovendien ben jij niet zo'n stijve ambtenaar die schrikt van een gevuld condoom in een portiek.'

Bij crimefighter denk ik aan opsporen en vervolgen. En dat doe ik dus niet, want het gaat ons om een brede bestuurlijke aanpak van de criminaliteit. Mijn drive past wél bij een crimefighter. Ik kan niet tegen onrecht en hou van deze stad. In een groot deel van de binnenstad is er sprake van ondermijning. Ik doe dit voor de bonafide ondernemers die het hoofd niet boven water kunnen houden, die weggeduwd worden door de malafide ondernemers.

'Zo'n megaprobleem los je niet op zonder steun van de politieke top'

Was de politie blij met de aandacht van de gemeente?

Nou nee, in het begin niet. De top van de politie wel. Maar op het bureau waren Freek Salm en ik in het begin niet welkom. De werkvloer en het middenkader vonden dat de gemeente zich maar beter verre kon houden van de georganiseerde misdaad. Hun argument: 'Jij wilt toch niet met een blok beton om je nek op de bodem van de gracht terechtkomen?' Maar het is wel degelijk een taak van de gemeente om zich in de buurt te verdiepen en de problemen aan te pakken. Door te luisteren naar mensen van de werkvloer zoals woningbouwinspecteurs of dienders, door te spreken met de top, door als bestuurders aandacht te schenken. Alleen met politieke steun kun je veranderingen van dit formaat doorvoeren.

Wat was cruciaal in de strategie?

In 1997 toonden Fijnaut en Bovenkerk, twee bekende criminologen, in hun rapport aan dat op de Wallen de onderwereld de baas was. De gemeente koos voor eenzelfde aanpak als op de Zeedijk: panden verwerven. Want wie de baas is over het vastgoed, die is ook baas in de buurt.

Tot dit jaar zijn er al 130 panden aangekocht waarin een bonafide exploitatie is gerealiseerd. Zo is er een bonafide sociale en economische structuur ontstaan als tegenhanger van de criminele structuur. Het restaurant Blauw aan de Wal is een mooi voorbeeld: de Hells-Angels hadden dit willen kopen om er hun clubhuis van te maken.

In 2003 werden onze mogelijkheden verruimd door de wet Bibob: als gemeente konden we alleen vergunningen verstrekken aan bonafide ondernemers. Het 'Vrijplaatsenbeleid' van het Rijk bood mogelijkheden om informatie te delen en over te gaan tot gezamenlijke acties van justitie, politie en de fiscus bij belwinkels, massagesalons en supermarktjes. Als gemeente hadden we ook boter op ons hoofd. Er zijn fouten gemaakt: neem de uitbreiding van de prostitutie in de jaren negentig, die deels door de gemeente zelf is gecreëerd via de toestemming voor de inpandige uitbreiding. Of de vergunningen aan coffeeshops. En de politiek erkende de urgentie niet. Eberhard van der Laan heeft het niet makkelijk gehad toen hij dit onderwerp in de gemeenteraad agendeerde.

Werkte deze intensieve aanpak?

We konden bibobben wat we wilden, gemiddeld tien panden per jaar aankopen, handhaven en opsporen tot we een ons wogen. Maar dat was niet genoeg om de georganiseerde criminaliteit aan te pakken. Het was duidelijk dat we de grenzen van de handhaving hadden bereikt.

We hebben toen een nieuwe analyse en visie ontwikkeld op dit gebied. Niet meer alleen criminelen aanpakken, maar snijden in de criminele infrastructuur. Knelpunten waren volgens ons de verdichting van deze criminogene branches en de eenzijdige samenstelling van de buurt. Bedenk dat er in dit gebied op een

vierkante kilometer meer dan vierhonderd raambordelen en 76 coffeeshops zijn.

Wat zou u markeren als de omslag?

De presentatie van Project 1012, deze nieuwe visie, tijdens een persconferentie in Krasnapolsky. Hoe je met bestemmingsplannen de Wallen terug kunt veroveren op de criminelen. Opsporing richt zich op een enkele malafide exploitant, maar door te snijden in het aantal bordelen en coffeeshops is er minder aantrekkingskracht voor alle criminelen. Bijkomend effect is helaas wel dat soms ook bonafide exploitanten moeten wijken.

Job Cohen en Lodewijk Asscher omarmden het. Zo'n megaprobleem los je niet op zonder steun van de politieke top. En ook de internationale pers heeft dit opgepikt. Zelfs journalisten uit Australië en Japan waren aanwezig. Maar hun boodschap was niet dat de Wallen kleinschaliger zouden worden, maar dat het Red Light district op slot zou gaan...

Wat heeft u als tegenwind ervaren?

De opvatting van politici die vinden dat we boeven moeten vangen. Die niet zien dat we door de verwevenheid van de onderwereld en de bovenwereld de infrastructuur moeten aanpakken door herstructurering.

En wat ziet u als het succes van de nieuwe aanpak?

De breedte ervan. We hebben nu 1012, dat in de bovenwereld in het herontwikkelen investeert. Daarnaast hebben we ook Emergo, dat de onderwereld aanpakt. Emergo maakt gelegheden-netwerken en structurele samenwerkingsverbanden tussen criminelen zichtbaar dankzij specifieke ICT-technieken. Als gemeente werken we hiervoor samen met diverse departementen zoals Justitie, Financiën en Binnenlandse Zaken.

Emergo gaat voor de hele stad werken. Verslapt dan niet de aandacht voor de Wallen?

Het klopt dat we de succesvolle aanpak van Emergo willen uitbreiden naar de hele stad en regio. Enorm veel strafzaken zijn met succes afgehandeld en sommige lopen nog door. Ik maak me geen zorgen dat in het nieuwe RIEC, het Regionale Informatie en Expertise Centrum, de Wallen geen aandacht zullen krijgen. Veel problemen die hier spelen, zoals de mensenhandel, krijgen landelijk en plaatselijk de hoogste prioriteit. Alleen al daarom kom je vanzelf op de Wallen uit.

Wat kunnen bewoners en ondernemers doen voor hun eigen buurt?

Laat het merken als je het eens bent met de aanpak van de gemeente. Ik begrijp dat er soms moed voor nodig is om je hierover uit te spreken. Maar toch, ga naar inspraakavonden en schrijf die ingezonden brief. Laat tijdens werkbezoeken van bestuurders horen wat jij ziet.

Heeft u een wens voor de buurt?

Criminaliteit zal er altijd blijven en alertheid blijft geboden. Ik wens dan ook dat opsporing, handhaving en toezicht hand in hand blijven gaan. Het is een kwestie van lange adem, want anders is het weggegooid geld. Het kost zeker nog een derde bestuursperiode om alle investeringen af te ronden en daarna zal er een consolidatieperiode volgen.

Dit zijn langdurige projecten, waarmee je als overheid kunt laten zien dat je betrouwbaar bent. Ik zie nu al leuke creatieve branches opkomen. Ik hoop dat ik ooit nog eens met plezier kan shoppen op de Wallen, zoals ik nu met plezier uitga op de Zeedijk.

De Ruytenburgh

'De zon gaat nooit onder bij het Leger des Heils'

'Doen' is het centrale motto van het Leger des Heils. Sonja en Wim Bijl, beheerders van het kerkelijk centrum De Ruytenburgh geven daar volop invulling aan. Het bruist er inmiddels bijna dagelijks van activiteit.

In de hal van het korps van het Leger des Heils aan de Oudezijds Achterburgwal 45 hangt een reproductie van De Nachtwacht. De officiële naam van het doek luidt: *De compagnie van kapitein Frans Banning Cocq en luitenant Willem van Ruytenburgh maakt zich gereed om uit te marcheren*. Rembrandt schilderde het schilderij tussen 1639 en 1642.

'Kijk,' wijst Wim Bijl naar de man vooraan rechts met het lichte pak, 'dat is Willem van Ruytenburgh. Dit is waar zijn "stads"huis was. Naast zijn buitenhuis aan de Amstel wilde hij iets dichtbij zijn compagnie in de stad hebben en daar zitten wij nu.'

In 1962 nam het Leger des Heils het pand, dat toen fungeerde als voddenspakhuis, over. Het kantoor van Willem van Ruytenburgh boven de entree is nog vrijwel intact. De binnentuin is intussen verdwenen en het achterhuis is samengevoegd met het voorhuis tot een behoorlijke zaal waar het mede door de sfeer met de eeuwenoude balken al snel gezellig is. Vier dagen per week is hier overdag Open Huis, waar iedereen tussen half elf en vier uur welkom is voor een kop koffie, een broodje en een praatje.

Kapiteins

Sinds 1 maart zijn Sonja en Wim Bijl de nieuwe beheerders van De Ruytenburgh. Beiden hebben de rang van kapitein. 'Twee kapiteins op één schip, dat kan niet goed gaan, wordt wel gezegd, maar het past prima als je dezelfde koers vaart', lacht Wim. Sonja knikt.

Het is een goed ingespeeld tandem. Sinds maart zijn er binnen De Ruytenburgh tal van activiteiten bijgekomen of geïntensiveerd. 'Onze visie is vanuit de Bijbel zo veel mogelijk een open deur zijn voor de medemens, warmte en gastvrijheid bieden. Zeker in een buurt zoals de Wallen, die 24 uur per dag leeft. Mensen komen bij ons voor de gezelligheid en het thuisgevoel. Er is veel eenzaamheid onder de mensen. Er is behoefte aan contact. Hier kan iedereen tot rust komen. Daarna kan desgewenst gepraat worden over de zin van het leven en het geloof. Het Leger heeft het imago van oude kleding inzamelen en daklozen, maar het is veel breder', benadrukt Wim Bijl. 'We zijn er voor iedereen in de buurt. Het zou leuk zijn als meer buurtgenoten mee gaan doen aan de activiteiten. Er is aanbod genoeg.'

Straat

Voordat ze hier in De Ruytenburgh begonnen, leidde het echtpaar Bijl een kerkelijke gemeente in Zaandam. Eerder werkten beiden in het bedrijfsleven en waren zij als vrijwilliger actief voor het Leger. Wim is er van jongsaf aan bij betrokken. 'Het ging van huis uit. Mijn ouders waren er ook actief in. Het is geen keu-

De twee kapiteins (midden) tussen een aantal gasten

ze, maar een roeping', zegt hij nuchter. Zijn blonde, uit Noorwegen afkomstige vrouw Sonja lacht instemmend. Samen hebben ze vijf kinderen in de leeftijd van 14 tot 27 jaar. De jongste, Charlotte, komt vooral 's zondags vaak mee naar De Ruytenburgh.

Van oudsher is er de zondagdienst. Op de zondag van de Eerste Advent zijn er zo'n dertig bezoekers, een mix van mannen, vrouwen en enkele kinderen. Mensen van het Leger, buurtbewoners, daklozen en zelfs bezoekers die speciaal vanuit Purmerend en Heiloo komen.

'Ook als wij vallen kunnen wij weer opstaan Heer, zegen ieder.'

Remco Zwart is één van hen. Hij kijkt naar een dakloze bezoeker en zegt: 'Zo was ik ook. In Zaandam ben ik letterlijk door het Leger van straat gehaald.'

Zwart, die nu vrijwilligerswerk voor het Leger doet, komt eens per maand speciaal voor Wim en Sonja naar de dienst in Amsterdam. Om de twee maanden op maandagavond gaat hij met Wim mee op de 'Soepbus' voor daklozen. Op vier plekken in de stad, namelijk op de Westerdijkskade, bij het World Fashion Centre, in Amsterdam-Noord en op het Kadiksplein wordt dan soep uitgereikt aan daklozen.

Clean

'Het Leger bestaat uit heel sociale mensen, ze geven je je menswaardigheid terug. Het is een vangnet. "Je mag er zijn omdat je een kind van God bent", hoorde ik toen ik voor het eerst binnenkwam. Dat zei me toen niets. Maar ik voelde me weer ergens welkom. Ik merk nu dat ik door het geloof sterker ben geworden. Ik ben inmiddels zeven jaar clean,' lacht Zwart, 'maar wel wat kilootjes zwaarder'.

In het halletje staan keurig in het gelid vier hoog opgetaste koffers op wieltjes met zo te zien de bagage van daklozen. Binnen slapen er twee, die wakker worden en monter opstaan

als het zingen begint en als zuster Boer, over de 80, kwiek met de tamboerijn binnenkomt. Een vriendelijke sfeer, gelach en gemompel als Wim Bijl verhaalt van een gesprekje buiten met iemand die vertelde dat de Bijbel op tirannie en angst berust. 'Wij allen zijn hier bijeen om te ervaren dat het over liefde gaat, het pad der liefde'.

In het gezamenlijk gebed gaat het om bekendheid te geven aan de naam van Jezus. Een bezoeker neemt het gebed hardop over: 'Ook als wij vallen kunnen wij weer opstaan Heer, zegen ieder.' Sonja Bijl kondigt aan dat het tijd is voor de getuigenissen. Zuster Olivia, werkzaam bij het Leger des Heils in Zimbabwe komt met haar kleindochter naar voren en zet een Afrikaans lied in dat de gemeederen in beweging brengt. Na afloop van de dienst worden koffie en broodjes uitgedeeld. Bijl vertelt dat het Leger in 125 landen zit. 'De zon gaat nooit onder bij het Leger des Heils.'

Beroemdheid

Naast het Open Huis houdt Sonja op maandagmiddag tussen één en vier Hobbyschuur, waar bezoekers kunnen knutselen en schilderen. Twee dinsdagavonden per maand is het tussen zes en acht uur Vrouwenavond, mede georganiseerd door het straatpastoraat en de diakonie.

Schildercursus van Ans Markus

Dan is er de schilderworkshop elke eerste woensdagavond van de maand, onder leiding van beeldend kunstenaar Ans Markus. 'Wat een lief, warm mens is dat', zegt vrijwilliger Dick spontaan. 'Ik had eerst het idee, vanwege haar beroemdheid, van een afstandelijke dame. Maar het is geweldig zoals ze hier met de mensen bezig is.' Wat begon als een eenmalige workshop van Markus groeide uit tot een maandelijkse, drukbezochte cursus.

Vanaf vijf uur op donderdagmiddag is er Zangkoor. 'Het zou leuk zijn als buurtbewoners zich bij het koor willen aansluiten,' zegt Bijl. Daarna is er van zeven tot tien het Goodwill-café. 'Het enige café hier in de verre omtrek waar geen alcohol geschonken wordt', lacht Bijl boven de frituurpan met frites en kroketten die hij die avond serveert. De bezoekers smullen er van. Regelmatig speelt donderdagavond Roofless, een band die deels bestaat uit voormalige daklozen. Zoon Matthijs Bijl van 21 speelt er ook in. 'Roofless staat vooral voor "uit je dak gaan" en dat kunnen ze hoor, met hun muziek.' Ze hebben inmiddels in Carré gespeeld bij het Majoor Bosshardt Gala en worden her en der gevraagd', vertelt Bijl trots, die tevens begeleider en manager van de band is.

Mutsen

Heftige toestanden met bezoekers hebben Sonja en Wim Bijl nooit meegemaakt. Als er iets is of als een ruzie hoog oploopt, weten ze de rust meestal weer snel te herstellen. 'Natuurlijk komen er mensen binnen, vaak daklozen of drugsverslaafden, met torenhoge problemen. Gelukkig zit er veel hulpverlening in de buurt waarnaar we goed kunnen doorverwijzen. En het kan ook zijn dat we al bepaalde problemen signaleren voordat de bezoeker het zelf goed in de gaten heeft. Dan kunnen we soms preventief helpen.'

'Dat we méér willen dan kleding inzamelen en daklozen opvangen, neemt niet weg dat kleding hard nodig is en blijft. Met name 's winters is dringend behoefte aan sokken, ondergoed, mutsen en handschoenen. Iedereen die wat over heeft is van harte welkom om het hier te brengen. De koffie staat klaar. Rond Kerstmis en als het vriest en sneeuwt, krijgen we altijd veel media-aandacht, maar in de maanden daarop blijft die aandacht gewenst. We hebben altijd plek voor vrijwilligers die zich structureel willen inzetten, ze zijn van harte welkom. En ook bij onze activiteiten hopen we in 2012 meer buurtbewoners te mogen verwelkomen', besluiten Sonja en Wim Bijl.

Oudekerksnacht

Ik durf te zeggen dat ik wel wat gewend ben, na alles wat ik heb gezien als ik 's zondags vroeg op het plein aankom. Ik ken het Oudekerksplein in zijn meest ongegeneerde staat, met alle resten van *the night before*. Geroutineerd omzeil ik de grijze plaskruisen en de viesgele poelen die zich daaromheen hebben gevormd. De her en der achtergelaten hopen braaksel rond ik met respect. Braaksel kan miraculeuze schatten in zich bergen, weet ik, zoals alle gelovige Amsterdammers.

Ook de koperen borst die even verderop een harde tepel boven het plaveisel uitsteekt, brengt mij niet in verzoeking, evenmin als de enkele dame van plezier die op de vroege ochtend tot een ander soort communie noodt. Zo is het immers al sinds jaar en dag? De Oude Kerk is nu eenmaal de koudste kerk in de warmste buurt. En heeft de Mensenzoon niet zelf gezegd dat hoeren en tollenaars ons vórgaan naar het Koninkrijk Gods? Een paar keer heb ik daar al over gepreekt, ik voel me altijd in m'n sas als ik Matth. 21 op het bord zie staan.

Maar deze zondagochtend is alles anders. Dit keer tref ik het plein niet gehuld in slaperige stilte, maar vol volk. Vrouwvolk, zie ik al vanaf de brug. Maar wat zijn dat voor vrouwen in deze buurt? Waar zijn hun hoge hakken en hun diepe décolletés? De dames van plezier zijn weggeplakt achter leuzen en affiches. Verder zie ik louter bloemetjesjurken, plateauzolen en permanentjes rondrentelen.

Ook het plein zelf heeft een totale *makeover* ondergaan. Tussen caravans en bungalowtenten hangen lijfjes, panty's en wollen steunkousen te drogen. Daaronder zie ik picknicktafels met houten boerenbanken en plastic tuinstoelen. Op de tafels flessen karnemelkseppap, theemutsen en een enkele fles bessen-appelwijn. Vlak bij de krul aan de Voorburgwal pruttelt iets op een petroleumstelletje op een strijkplank.

Midden op het plein steekt een grote partytent boven alles uit. Tuincentrum De Wit, Ootmarsum, staat erop. Vanuit het binnenste klinkt een heldere vrouwenstem. Een aantrekkelijke stem. Aarzelend kijk ik op m'n klokje, de dienst van Schrift en Tafel begint al over tien minuten, maar ik kan mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en steek m'n hoofd naar binnen. Aan lange tafels zie ik tientallen vrouwen zitten. Vooraan staat een vrouw op een keukentrap, een jonge blondine met frisse rode koken, die bezig is aan een vlammend betoog.

'... afgelopen zijn met die uitbuiting!', hoor ik. 'Zij die onderliggen, moeten zich verheffen. We moeten radicaal een einde maken aan de graaicultuur.'

Hoor ik het goed? Worden hier het kapitalisme en de arrogantie van de banken aangevallen? Maar dat gebeurde toch verderop, op het Beursplein? En zo links en revolutionair zien deze dames er waarachtig niet uit.

'Welkom', klinkt het opeens vlak naast me. 'Fijn dat er ook nog mannen zijn die niet alleen maar in vrouwen willen graaien en ze d'r onder willen houden.' Het is de blondine van daarnet. Van dichtbij is ze nog mooier. En jonger: ze kan niet veel ouder zijn dan mijn dochter die nu thuis aan haar huiswerk zit.

'Wij van Occupy de Wallen zijn hier uit het hele land naartoe gekomen om een eind te maken aan de schandvlek van de prostitutie', zegt ze. 'We blijven hier bivakkeren tot de laatste hoerenkast gesloten is. Maar mag ik me even voorstellen? Greet is de naam. Blonde Greet.'

'Bl... blonde Greet?', stamel ik. 'Maar die is toch drie jaar geleden vermoord, hier verderop in de Gordijnensteeg?'

'Dat is het juist', antwoordt zij vinnig. 'Zo laconiek als je dat zegt! Alsof het doodgewoon is dat er vrouwen worden mishandeld en vermoord. Ik ben Blonde Greetje uit de polder, kind van 't lage land, en wij zijn hier gekomen om jullie de schellen van de ogen te trekken.'

*

KERKDIENST AFGELAST lees ik, als ik samen met Blonde Greet door de toreningang de kerk betreed. Dat is me in m'n hele loopbaan nog nooit overkomen! 'We zochten een plek om de was te doen en de baby's te verschonen', legt Greet uit. 'Dus belden we de Stichting De Oude Kerk, je weet wel, die altijd roepen dat de kerk de huiskamer van de stad is. Maar wel eerst betalen, net als bij de hoeren. Toen hebben we het gebouw maar gekraakt.'

In het hoge koor is een verhit debat aan de gang, waaraan ook een paar mannen deelnemen. Ik herken Janus Lagewiel en Gjalte Tulp, die allebei hun sporen verdiend hebben als hoerenloper. 'Als wethouder Asscher z'n zin krijgt, zijn wij straks de pineut', sputteren ze verongelikt. 'Dan krijgen we hier het Zweedse model en moeten wij onaneren in de cel.'

'En wat een verlies zou het zijn voor de buurt', vult een D66-achtig yuppentype aan. 'Natuurlijk ben ik zelf nog nooit naar de hoeren geweest, stel je voor, maar als we betuttelend gaan doen, worden de Wallen net een soort kuisheids gordel. Wat zijn nou de Wallekes zonder hoertjes?'

'Ja, leuk hè, die schilderachtige Wallekes', hoor ik Greet uitvaren. 'En die guitige hoertjes die klapjes krijgen van hun pooiertjes en worden gedwongen tot abortusjes en borstvergrotingjes en twaalf uurtes pezen per dag!'

'Dat bedoel ik nou', gaat ze verder tegen mij en priemt met haar vinger naar de tekst op het fries van het koorhek achter ons. Natuurlijk ken ik die spreuk, over *T Misbruyck in Godes Kerck allengskens ingebracht*, dat weer werd afgedaan in het jaar zeventig-acht. Het misbruik waartoe de paapse kerk was afgegleden, zodat de zegenrijke hervorming nodig was om er in 1578 een eind aan te maken.

'Je hebt op de domineesschool toch zeker wel geleerd waar dat misbruik uit bestond?' informeert Greet.

'Eh ja.. de aflaathandel. Dat de kerk een soort bank was geworden waar je voor veel geld een mooi plekje kon kopen in het hiernamaals.'

'Goed onthouden, eerwaarde. En hetzelfde geldt voor het hoernumaals. Daar wordt ook iets verkocht dat nooit in geld kan worden uitgedrukt: het zelfrespect van vrouwen. Dat knusse hoerenwereldje is allengs verworpen tot keiharde mensenhandel. Je kerk staat midden op een slavenmarkt, man!'

Intussen is rond Janus en Gjalte een handgemeen ontstaan. Ze dreigen te worden geplet tussen een peloton oprindende moekes uit Barneveld en een delegatie verontwaardigde moslima's uit Bos en Lommer. Boven hun hoofden zie ik deegrollers en papaplus dreigend heen en weer zwaaien en het ziet er niet best uit voor de moedige prostituanten.

'Eigen schuld', zegt Greet en trekt me mee naar de noordbeuk van het kerk. Een harde trek is verschenen rond haar rode kersenmond en geeft haar iets meedogenloos.

*

Ik stond laatst voor een hoerenkraam, oh, oh, oh... In de Sint-Joriskapel klinkt muziek. Schrijfster Katinka den Herder neuriet mee met het transeptorgel. In de kapel heeft ze haar wonderbaarlijke hoerenhuis opgesteld, het opengewerkte miniatuurmodel van een groot bordeel met alles erop en eraan.

'Vraag maar', moedigt Katinka me aan. 'Dit huis geeft antwoord op alles wat je over het hoerenland wilde weten maar nooit durfde te vragen.' Van opzij kijkt Greet me indringend aan. Ze heeft me

bij de hand genomen als gids in mijn eigen kerk – zonder haar zou ik hier vandaag een vreemdeling zijn. Zal ik haar dan nu durven trotseren?'

Ik raap al mijn moed bij elkaar en vraag: 'Zijn jullie niet te hard in je oordeel? Hoeren, hoerenlopers en souteneurs zijn toch ook schepselen Gods? En jullie stellen alle hoeren voor als zielige slachtoffers, maar misschien zijn er ook bij die het uit plezier, liefde of roeping doen. Daarin moeten wij progressieve christenen ruimdenkend zijn.'

Katinka zegt niets, maar beweegt haar hand naar een van de kamertjes boven in het hoerenhuis. Het is gesloten, er is alleen een muur te zien, waar een rood koordje uit hangt. Ze trekt er aan en het muurtje klappt open, maar als ik naar binnen kijk, gebeurt er iets vreemds. Om me heen begint alles te draaien, ik voel me opgeheven door een onzichtbare hand en opeens bevind ik me binnen in het hoerenhuis, in het vertrek met het rode koord.

Het is een soort gelagkamer waar ik ben terechtgekomen. Om me heen hangen baardige mannen op ruwhouten stoelen. Ze spreken een taal die ik niet versta, drinken wijn en maken plezier. Een rondborstige matrone met ravenzwart haar knikt me vriendelijk toe, maar voordat ik haar iets kan vragen klappt het muurtje weer dicht en ben ik terug in de Oude Kerk van Amsterdam.

'Ja, dominee, dit is geen gewoon hoerenhuis', glimlacht Katinka. 'Je weet vast wel waar je was?'

'Eh... Rachab?' gok ik. 'Jozua 2, vers 1?'

'Heel goed. Je was even op bezoek bij Rachab de hoer. Zij redde de verspieters van het joodse volk uit de klauwen van de koning van Jericho door ze te verbergen in haar bordeel. Ze was een hoer en ook een nobele vrouw. Dáárin is de bijbel ruimdenkend, dominee: hoeren zijn even achtenswaardig als andere vrouwen.'

'Maar nu je tweede vraag. Zijn er hoeren die puur uit vrije keuze en uit eigen voorkeur hun lichaam verkopen?' Dit keer gaat Katinka's vinger naar beneden en zowaar... helemaal onder in het hoerenhuis zie ik een klein rood deurtje met het opschrift 'De gelukkige hoer'.

'Je mag naar binnen', zegt Katinka, 'maar weet wel waar je aan begint... je kent nu de krachten van dit huis.'

Beduusd staar ik naar het deurtje. Het huis van de Heer heeft vele kamers, maar welke zal ik binnengaan? Boven me jengelt het deuntje verder: *... de hoerenkoopman ging op reis, de hoeren raakten van de wijs, ze deden allemaal zó...* Het lijkt wel of het orgel op hol slaat, steeds sneller gaat de muziek, en dan voel ik opnieuw de onzichtbare hand die me optilt en weer neerzet, nu vlak voor die rode ingang met het bordje 'De gelukkige hoer'.

Daar zwaait de deur al open. Een prachtige vrouw in sexy ondergoed glimlacht me verleidelijk toe. Ze is blond, heeft zwarte jarretellen en rode koken... maar dat is Greet! Blonde Greetje uit de polder wenkt me en gaat me voor, het hoerenhuis in. Van achteren ziet ze er nog begeerlijker uit. Greetje, wat ben je toch mooi! En dan te bedenken dat ik, als ik aan haar boezem ga liggen, alleen maar bijdraag aan haar geluk. Wie zou daar iets op tegen kunnen hebben? Dit is volgens mij wat ze een winst situatie noemen...

Dan gaat een tweede deur open, ik zie een smal bed van skaileer. Een badhanddoek, een paar rollen gebloemd keukenpapier, een voordeelpak condooms. Greetje komt naar me toe en zegt: 'Je weet toch dat ik alleen je gids ben? Ik wens je veel plezier.' En weg is ze.

Op het bed zit een vrouw, haar rug naar me toe. Ze is jong, even jong als Greet. Langzaam draait ze zich om. Ik zie een bleek gezicht, een mond die zich plooit in een bevroren grijns en die een vervallen gebit blootgeeft. Ik ken dat gezicht toch... dat is... maar dat is... Dan hoor ik haar stem, de stem van mijn dochter: 'Kom maar, pappie, kom en maak me gelukkig...'

Ik voel hoe alle kracht wegvloeit uit mijn leden en hoe ik wervelend neerwarrel in een peilloze diepte.

*

Ik wil mijn ogen opslaan maar het lukt niet goed, ze staan vol vocht. Zijn het tranen? Ik probeer ze te drogen, maar mijn blik blijft troebel. Als ik omhoog kijk, zie ik vaag de contouren van de Oudekerkstoren. Iemand moet de kerk heen en weer hebben geschud, want er dwarrelen witte vlokken neer.

Hoelang lig ik hier al? Het is nacht en om me heen zie ik het plein, bedekt met een witte wade. Een en al schoonheid en sereniteit ademt het eeuwenoude stadstafereel. Wat een verschil met de pikzwarte, zondige rotnis die ik in mijn lendenen bevind.

Het Occupy-dorp staat er nog, maar oogt verlaten. Ook de kerk is donker en leeg. Moeizaam richt ik me op om de zware gang naar huis te aangaan. Hoe kan ik mijn vrouw en kind nog ooit onder ogen komen?

Dan, terwijl ik houvast zoek tussen een terastafel met gourmetstel en een Kipcaravan, vliegen de kerkdeuren open en word ik overspoeld door een cascade van klanken. Het grote Vater Müllerorgel is losgebarsten in... hoor ik het goed?... de Pooierballade uit de *Dreigroschenoper*. Uit den hoge klinkt ijl gezang: *Das war so schön in diesem halben Jahr, in dem Bordell wo unser Haushalt war...*

In de kerk heerst nog steeds duisternis, maar boven mij word ik een vreemd schijnsel gewaar. Een wolk van roze roesjes schemert door de sneeuwjacht en verdicht zich tot een beeld, een dubbele beeltenis die langzaam neerdaalt op het plein. Door de mistige cirkels die het vocht onder mijn oogleden heeft gevormd, zie ik twee identiek uitziende vrouwen op leeftijd opdoemen, stevig uitgevoerd op hun kleine fragiele vleugels na.

'Z.. zzijn jullie engelen?' prevel ik, nu helemaal van de wap af. De twee barsten uit in een klaterlach die resoneert tot in alle hoeken van het plein en porren elkaar in de zij. 'Nee, wij zijn de stiertjes uit de Koestraat', gieren ze, 'tegenwoordig de fabulous furry Fokkens sisters.'

'Wat een schatje seg Martine, een echt gesjiewes', gaat de ene voort, terwijl ze me aan haar gulle boezem drukt. 'Eigenlijk wou ik achter het raam vandaan', zegt de ander, 'maar als ik hém sie zou ik puur voor me plesier gaan sitte. Er zijn ook goeie mannen, daar doe je 't voor, toch, Louise?'

Ze trekt me naar zich toe en daar word ik in vier zachte blanke armen boven het plein uit getild en met rustige vleugelslagen opwaarts gevoerd, en huiswaarts naar vrouw en kind.

Trouwlocatie
Recepties
Diners
Vergaderingen
Promoties
Presentaties
Symposia

Het Bethaniënklooster

in het hart van Amsterdam
Barndesteeg 6-B T 020-625 00 78

€ 5,- korting op een concert naar keuze op vertoon van deze advertentie.
www.bethanienklooster.nl

ANTIQUARIAAT A. KÖK & Zn.

Oude Hoogstraat 14-18
1012 CE Amsterdam
telefoon 020 - 623 11 991
fax 020 - 623 28 09
e-mail: kok@xs4all.nl
internet: www.nvva.nl/kok/index.htm

In- en verkoop van prenten en boeken.
Specialistaties o.a. Kunst, Letterkunde, Architectuur, Archeologie, Topografie, Etnografie & Biologie.

Elk vermogen heeft zijn eigen verhaal.

Dat verhaal is het vertrekpunt van alles wat wij doen. Wat uw doelen, persoonlijke ambities of idealen ook zijn, wij helpen u de keuze te maken die bij u past. Zo maken we Private Banking ook echt private.

Private Banking echt private maken.
Dat is het idee.

Rabobank. Een bank met ideeën.

www.rabobank.nl/privatebanking

DUTCH BUILDERS

VASTGOED MANAGEMENT

Parfumerie "MARJO"

Filialen: Damstraat 27 -29 & Zeedijk 68-70
Meer info & bestellen: 0900-7273863 35ct p/m

TIP! bekijk online de DagDeal

Online verkoop:
parfumerie.nl

Wasserette Nieuwmarkt

Milieu vriendelijke Stomerij
Wassen: brengen voor 13.00 uur, dezelfde dag halen.

Openingstijden:
ma. t/m vr. 08.00 - 18.00 uur, za. 09.00 - 18.00 uur

Monnikenstraat 6-8, 1012 BP Amsterdam
Tel.: 020-624 18 41

Gezellig dineren of borrelen in het hart van oud Amsterdam met uitzicht op de oudste gracht van de stad en de Kolksluis.

Café-restaurant
De Haven van Texel

Sint Olofssteeg 11, 1012 AK Amsterdam, tel: 020- 427 07 68
Geopend van 16.00 tot 01.00 uur (in de weekends tot 02.00 uur).
's Maandags gesloten. De keuken is open tot 10.00 uur.

www.havenvantexel.nl

Geniet van het nieuwe De L'Europe

Hoofdstad Brasserie
Gelegen aan de Amstel met prachtig uitzicht op De Munt.
3-gangen-menu voor € 35,-
inclusief wijnarrangement voor € 48,-
Dagelijks geopend van 07.00 - 23.00 uur

Freddy's Bar
Geniet van het perfect getapte biertje of een mooie klassieke cocktail in de hotelbar waar De L'Europe's gasten en Amsterdammers graag samenkomen.
Dagelijks geopend van 15.00 - 01.00 uur

Freddy's

De L'Europe Amsterdam, Nieuwe Doelenstraat 2-14
Amsterdam, T: +31 (0)20 531 17 77 E: hotel@leurope.nl

Al meer dan 140 jaar bij u thuis

MUSEUM 'S-ZATERDAGS GEOPEND VAN 14 - 17 UUR

GEELS & CO BV
WARMOESSTRAAT 155, AMSTERDAM
T 020 624 06 83, WWW.GEELS.NL

DE BAKKERSWINKEL

Zeedijk 37
1012 AR Amsterdam
020 489 80 00
www.debakkerswinkel.nl

De Bakkerswinkel Meenenen
Warmoesstraat 133
1012 JB Amsterdam
020 320 64 36

openingstijden:
maandag: 10.00-17.30 uur
di-vrijdag: 8.00-17.30 uur
za-zondag: 9.00-18.00 uur

Amsterdam Centrum
ontbijt • lunch • high tea • parties
ook zuurdesembrood, zoete en hartige taarten om mee te nemen

Zeedijk
beveelt aan:

Geels & Co

Warmoesstraat 155
achter de Bijenkorf (tijdelijk adres)

Het ruime assortiment koffie en thee, en alles wat daarbij hoort, maken een bezoekje aan de winkel meer dan waard.

Zeedijk 47
1072 AR Amsterdam
+ 31 (0)20 625 84 67
+ 31 (0)20 620 33 49
info@nvzeedijk.nl
www.nvzeedijk.nl

NV Zeedijk: buurtverbetering door sociaal beheer

Ouderwets genieten in historisch Amsterdam

Dagelijks geopend van 12:00 tot 22:30

Radisson Blu Hotel Amsterdam
Rusland 17 - 1012CK

{ PODIUMKUNSTEN } MUZIEK { FILM } DEBAT
{ COMPAGNIETHEATER } }

Compagniecafe

HOLLAND FESTIVAL
HET NATIONALE TONEEL
CLUBDOE IDFA
GRACHTENFESTIVAL
ITS FESTIVAL COMEDY LIVE

HET DERDE BEDRIJF
speelt 'Begeerte heeft ons aangeraakt' & 'De Presidentes'

WWW.COMPAGNIETHEATER.NL
Kloveniersburgwal 50
1012 CX Amsterdam

Slaven in de polder 'Overheid dacht dat raamprostitutie transparante branche was'

Perdiep Ramesar (l) en Martijn Roessingh (r)

'Een Nederlandse vrouw die vrijwillig achter het raam staat en die na vierenhalf jaar met een schuld blijft zitten van veertigduizend euro. Dat kan natuurlijk niet kloppen.' Martijn Roessingh en Perdiep Ramesar schreven het boek *Slaven in de polder*, waarin zij de ook in Nederland welig tierende mensenhandel aan de kaak stellen. Driekwart van de moderne slaven komt terecht in de seksbusiness. Ook achter de ramen van de Wallen.
Een gesprek met Martijn Roessingh.

Roessingh: 'Politiecontroleurs schatten het aantal vrouwen dat gedwongen achter de ramen staat op de Wallen tussen de vijftig en negentig procent. Nee, dat zijn geen keiharde cijfers, maar het heeft ons weinig moeite gekost slachtoffers te vinden.' Eind 2008 begonnen Martijn Roessingh en Perdiep Ramesar, journalisten van dagblad *Trouw*, aan hun speurtocht naar mensenhandel in Nederland. Vanaf dat moment hebben ze het systematisch in de gaten gehouden en schreven ze er een boek over. Naarmate ze met hun onderzoek vorderden, raakten ze meer verbijsterd. Roessingh: 'Uit de prostitutiesector komen achthonderd geregistreerde – let wel: geregistreerde – slachtoffers van mensenhandel per jaar. Dat zijn er 2,5 per dag. Het jaar erna zijn het er weer

achthonderd. Het uit de markt nemen van onvrijwillige prostituees heeft op de prijs van hun diensten geen enkel effect. Dat duidt op een permanente aanvoer. Als er zoveel uitbuiting zou plaatsvinden in zeg een tofabriek, zou die fabriek allang zijn gesloten. In de prostitutie wordt het gewoon geaccepteerd.' Voor de duidelijkheid willen ze wel even kwijt dat ze niks tegen vrijwillige prostitutie hebben. Roessingh: 'Wel tegen achttienjarige Hongaarse meisjes die meer dan 2000 euro huur voor een flatje moeten betalen in Amsterdam-Oost en 1300 euro per week voor een raam. Voordat ze wat voor zichzelf overhouden moeten ze 7000 euro hebben verdiend. Al het geld raken ze onderweg kwijt.' Dat veel meiden gedwongen achter het raam staan is moeilijk te zien, geeft Roessingh toe. 'Ze moeten een bepaald bedrag per dag binnenhalen. Dat lukt alleen maar als je met een lach achter het raam staat.'

Pooiers

Over het optreden van de overheid in al zijn geledingen zijn ze niet erg te spreken. Roessingh: 'Toen de branche in 2000 werd gelegaliseerd, is de overheid achterover gaan leunen. Zo het is geregeld, dacht men. En ja, er staan geen minderjarigen meer achter het raam of vrouwen die niet over de juiste verblijfspapieren beschikken. Maar er is niet

ingezet op het tegengaan van onvrijwilligheid. Het heeft zeker vijf, zes jaar geduurd voordat daarnaar werd gekeken. En dan nog. In de periode 2006-2010 zijn er in Amsterdam grote onderzoeken geweest. Daar was in de helft van de teams niemand bij betrokken met expertise over mensenhandel. De tweede fout die is gemaakt is de gedachte dat raamprostitutie een transparante sector is. Dat pooiers nog steeds zo'n belangrijke rol spelen is ook voor de beleidsmakers een grote schok geweest.' Ook over de rol van de raamexploitanten zijn beide journalisten niet erg te spreken. 'Je weet dat jonge Oost-Europese meisjes worden geronseld. Er worden mensensmokkelbendes opgevoerd. En de raamexploitanten zien niks. Dan denk ik: ze hadden wel wat beter kunnen kijken. Ze hadden toch ook kunnen zeggen: we nemen alleen Nederlandse vrouwen? In Den Haag is nu een regel gekomen dat als er ergens slachtoffers van mensenhandel worden aangetroffen, de tent voor een maand wordt gesloten. Ook als niet bewezen is dat de exploitant er van wist.' De nieuwe wet die nu bij de Eerste Kamer ligt, dicht in elk geval een aantal gaten volgens de schrijvers van *Slaven in de polder*. Roessingh: 'Gemeenten krijgen allemaal te maken met dezelfde minimumregels, zodat uitwijken naar een andere gemeente geen zin meer heeft. Ook de verplichte vergunning voor alle seksbedrijven en het register waarin alle afgewezen vergunningen worden opgenomen is een cruciale maatregel. Waarom is dat tien jaar geleden al niet gedaan?'

Paardenmiddel

De registratieplicht van prostituees die ook in de nieuwe wet is opgenomen, is in de ogen van Roessingh en Ramesar een paardenmiddel. Maar wie heeft een beter alternatief? vragen ze zich af. Roessingh: 'Wij vinden dat de overheid een beeld mag krijgen van wie er in deze branche werken, want er is een groot probleem met vrijwilligheid. Amsterdam heeft aan de regering gevraagd om ook de mogelijkheid te hebben om registratie te weigeren als er duidelijke signalen zijn van mensenhandel. De centrale vraag is natuurlijk: hoe voorkom je dat er vrouwen onvrijwillig in de prostitutie gaan werken.' Is het 'Zweedse model', waarin niet de prostituee maar de hoerenloper strafbaar is, een oplossing voor Nederland? Roessingh: 'Dat lost niet alle problemen op, maar de verantwoordelijkheid wordt bij de klant gelegd. De Zweedse overheid zegt: de vraag naar seksdiensten accepteren we niet meer, het staat voor ons vast dat er dan altijd sprake is van uitbuiting. In elk geval is er geen enkel bewijs dat de prostituees in Nederland beter af zijn dan in Zweden. Bovendien zijn er veel aanwijzingen dat de omvang van de mensenhandel daar een stuk kleiner is.' Is schone prostitutie überhaupt mogelijk? Of blijft het slechts bij schijn? Roessingh: 'Ik ga ervan uit dat het in theorie mogelijk is. In de praktijk is het twijfelachtig of het zal lukken. Over vijf jaar moeten we harde conclusies trekken. Je kunt het je niet veroorloven om het legaal een puinhoop te laten zijn. Dat is voor een rechtstaat als Nederland onaanvaardbaar.'

Martijn Roessingh en Perdiep Ramesar: *Slaven in de polder; hoe sekswerkers, schoonmakers en seizoenarbeiders worden uitgebuit*. Uitgeverij Atlas, € 24,95

Tours & Tickets heeft niks te verbergen

Als paddenstoelen schieten ze de laatste tijd uit de grond: de boekingskantoren van Tours & Tickets. Alleen al het Damrak kent drie vestigingen. Tel daarbij op de vestigingen op het Rokin, Dam en Damstraat, vier franchiseondernemingen en de talloze verkooppunten in het 1012-gebied en je kunt spreken van 'overkill'.

De *1012-pessimist* zou hier zelfs een nieuwe dekmantel voor allerlei duistere activiteiten in kunnen zien. Zijn de Tours & Tickets de nieuwe massagesalons, geldwisselkantoren of minimarkets? 'Die vraag wordt ons wel vaker gesteld,' zegt Sergio Segers van Tours & Tickets, 'en het antwoord is natuurlijk nee. We zijn heel transparant en hebben niets te verbergen.' Het bedrijf biedt volledige excursies aan naar onder andere Volendam en Marken en verkoopt tickets voor allerlei attracties in de stad zoals het Rijksmuseum en de Heineken Experience. Segers, die onlangs nog de Rijksmuseum Partnerprijs in ontvangst nam, stelt dat de enorme expansie van Tours & Tickets in werkelijkheid iets minder groot is dan nu lijkt. 'We hebben op dit moment zeven eigen winkels, waarvan zes in het stadshart en eenje op de Westmarkt. Dan zijn er ook nog een soort

franchise verkooppunten. Die winkeliers hebben hun eigen nerinkje, maar verkopen daarnaast ook de producten van Tours & Tickets. Voorheen zag je dat nauwelijks, maar nu is dat veel duidelijker op de gevel aangegeven.'

Anti-rookbeleid

De vestiging van Tours & Tickets op Damrak 85 is volgens Segers een apart verhaal. Van de ene op de andere dag veranderde daar een zeer goedlopende sigarettenwinkel in een boekingskantoor waar het personeel zelfs in het hoogseizoen de hele dag uit het raam zit te staren. 'We voeren een anti-rookbeleid en dan kun je moeilijk sigaretten blijven verkopen. En omdat het erg onzeker is of we de ruimte kunnen blijven huren, hebben we iets verderop, naast het Swisshotel, een groter kantoor geopend. Dat loopt wel heel goed.' De vestiging op de Dam, in de zijingang van Fame, gaat zeker verdwijnen nu de muziekwinkel volgende maand de deuren sluit. 'We hebben een commercieel verdienmodel en de vraag naar onze producten rechtvaardigt zeker het aantal verkooppunten. Maar de groei is er nu wel uit, ik verwacht eerder wat krimp', aldus Segers.

Intensieve computertraining

Speciaal voor senioren start op 5 februari 2012 in woonzorgcentrum De Flesseman, Nieuwmarkt 77, de intensieve computertraining 'Samen Online'. Computers maken het leven immers veel eenvoudiger. U kunt er gratis mee bellen, een kijkje nemen bij uw ouderlijk huis, recepten uitzoeken of uw reis met het openbaar vervoer plannen. Maar ook kunt u er uw belastingformulier mee invullen of kerstkaarten versturen. En u hoeft er niet eens voor naar buiten.

In een klein groepje van hoogstens acht senioren nemen vier geduldige studenten van ROC van Amsterdam u aan de hand langs de mogelijkheden van de computer en het internet. Bijvoorbeeld uw verre familie zien via de webcam,

het nieuwste You Tube-filmpje bekijken van Lee Towers, een e-mail versturen aan uw kleinkind.

De zeer intensieve cursus duurt van 5 februari tot en met 22 maart. Gedurende deze zes weken heeft u liefst drie ochtenden per week les, namelijk op maandag, dinsdag én donderdag van half elf tot half een, waardoor u de informatie beter kunt onthouden. De kosten zijn slechts 36 euro per cursist inclusief cursusmateriaal, koffie en thee. Wilt u meedoen, dan kunt u zich aanmelden bij de receptie van De Flesseman via (020) 620 4890 of door daar even binnen te lopen. Meer informatie vooraf kunt u krijgen bij de ICT-receptie van Stichting Amsta via (020) 448 6970.

Glibberen en glijden Blijft het bij een bak zout?

Schuifelen door de sneeuw

Mogelijk toont Koning Winter zich dit jaar van zijn pittigste kant. Is de gladheidsbestrijding hier dan op goed voorbereid? Of wordt het, zoals in de afgelopen twee winters, weer glibberen en glijden over ongestrooide straten en bruggen?

Als het aan het stadsdeel ligt, lijkt de gladheidsbestrijding dit jaar helaas niet veel beter te zullen worden. Het bewonersoverleg heeft de problemen herhaaldelijk bij de overheid aangekaart, maar de reactie hierop is tot nu toe weinig hoopgevend. 'Doorgaande wegen hebben prioriteit' – en nee, die heb je in de oude binnenstad niet veel.

Toch zou je als glibberende buurtbewoner denken dat er bij flinke sneeuwval af en toe wel een strooiwagen door de buurt zou mogen rijden. Als de sneeuw is aangestampt tot ijs, levert dat immers ronduit gevaarlijke situaties op. Daarvan getuigen de talloze botbreuken die de Eerste Hulp van de ziekenhuizen vorig jaar te behandelen kreeg. Uit arren moede heeft de politie toen zelfs een brug over de Oudezijds Voorburgwal afgesloten. Leveranciers kwamen er met hun busje niet meer tegenop, ze gleden terug en daar moest je dan toevallig niet staan. Ook toeristen wisten niet wat ze overkwam, net zo goed als oudere bewoners en mensen die met de fiets naar hun werk wilden.

Vanuit de deelraad is hierover vorige winter terecht een hartig woordje 'gewisseld' met het dagelijks bestuur. Wat dan toch ergens toe moet leiden, zou je denken. Maar de overheid blijft laco-

niek. De capaciteit van de Dienst Reiniging die verantwoordelijk is voor de gladheidsbestrijding, schiet volgens een rapport tekort. Sneeuwruimen is zwaar werk en dat heeft zijn beperking: niet iedereen is daarvoor geschikt. Zout strooien dan? Zout vindt het stadsdeel schadelijk voor het milieu en het is ook slecht voor het materieel van de Reiniging. Zand strooien dan maar? Nee, want zand verstopt de riolering. Nu staan er her en der bakken met zout, waarmee bijvoorbeeld op bruggen gestrooid kan worden door bewoners en ondernemers in de buurt. Deze bakken mogen echter niet voor eigen gebruik worden aangewend. Dat is wel een heel relaxte taakopvatting van het bestuur, want het gaat hier toch om een basisvoorziening waarvoor bewoners reiningsheffing betalen.

Schouderophalen

Er heerst teleurstelling over zoveel bestuurlijk schouderophalen, maar niets doen is volstrekt geen optie. Vorige winter wilde De Regenboog nog met een aantal mensen helpen, maar er was niemand om dat te coördineren. Ook coördinatie is dus onontbeerlijk. Daarom is het initiatief ontstaan om de handen ineen te slaan en met bewoners, ondernemers, vrijwilligers en de Dienst Reiniging te bezien hoe we de gladheid het hoofd kunnen bieden. Dit aanbod ligt bij het rayonmanagement van de Reiniging.

Bewoners zijn verplicht hun eigen stoep te vegen. Laat de overheid, die die verplichting oplegt, dan ook zélf het goede voorbeeld geven.

Vuilnis

'Voor elf uur 's morgens willen we de boel huisvuilvrij hebben'

Vuilnis: we zijn het liever kwijt dan rijk. En als het dan op straat staat, willen we dat het zo snel mogelijk wordt opgehaald. 'Als iedereen zich aan de spelregels houdt, moet het goed kunnen gaan', zegt Henk Groenendaal van de afdeling huisvuilinzameling. 'Ook zonder dure ondergrondse containers.'

Vuilnis in de Warmoesstraat blijft ergeren – kopte deze krant in december van het vorige jaar. Maar niet alleen daar, want overal in de buurt wordt geklaagd over de vuilnishopen. Het ligt er te lang, zakken worden kapot gereden en de inhoud verspreidt zich over een grote oppervlakte. Of er liggen al stapels vuilniszakken op tijden dat er geen vuilnis wordt ingezameld. Die worden dan weer opgehaald door meeuw of mens, en opnieuw is het een bende. Kan dat niet beter? Tijd voor een gesprek met Henk Groenendaal, die na een carrière bij de Veegdienst inmiddels twee jaar teamleider Huisvuilinzameling is voor de Binnenstad en het Westelijk Havengebied.

Bedrijven

Groenendaal: 'Er ligt her en der inderdaad veel huisvuil dat er niet hoort te liggen. Zeker in een straat als de Warmoesstraat met weinig ruimte is dat een probleem. Volgens ons zijn het vooral studenten en bedrijven die de regels overtreden. Reinigingscontroleurs die hebben gepost, hebben grote overtredingen gesignaleerd. Ze hebben met name de bedrijven benaderd en sindsdien is het wel minder geworden. Bedrijven die zich nog steeds niet aan de regels hielden hebben we doorgegeven aan Handhaving.'

Groenendaal verwijst hiermee naar Handhaving Openbare Ruimte waar

sinds enige tijd de milieu- of reinigingspolitie is ondergebracht. 'Het klinkt wellicht flauw, maar voor klachten over handhaving moet je toch echt bij hen zijn. Wij proberen de boel zo schoon mogelijk te houden.' Handhaving is, ook na herhaalde pogingen, niet bereikbaar voor commentaar. Natuurlijk is het een goed idee, aldus Groenendaal, als mensen zelf opletten wie er vuilnis aan de weg zet op tijden dat het niet mag. 'De overtreders daarop aanspreken helpt echt, is de ervaring in andere steden. Wij zullen ondertussen proberen tijdens de ophaaldagen in het noordelijk deel van het Wallengebied de vuilnis zo snel mogelijk van straat te krijgen. Voor elf uur 's morgens willen we de boel daar huisvuilvrij hebben. Niet iedereen is blij met die vroege tijd. Horecaondernemers zeker niet. Maar het moet: later wordt het te druk.'

Opbrekingen

Toch komt het geregeld voor dat dat niet lukt, geeft ook Groenendaal grif toe. 'We hebben nu eenmaal niet alles zelf in de hand. Soms zijn er opbrekingen of zit het verkeer in de binnenstad muurvast. Er zijn weinig ontsnappingsmogelijkheden en we moeten echt op de plek zijn waar de vuilnis staat. We zijn wat dat betreft kwetsbaar.' Ondergrondse containers worden regelmatig als oplossing genoemd, maar dat zijn ze volgens Groenendaal niet. 'Het is om te beginnen bewezen duurder dan handmatig inzamelen van vuilnis. Verder liggen er veel kabels in dit deel van de stad en voor één container al die kabels omgooien kost al gauw een halve ton. Ook stuit je vaak op resten van oude bebouwing, zoals kademuren. Een ander nadeel: er moeten parkeerplaatsen voor worden opgeheven. Nog een nadeel: er wordt veel misbruik van

gemaakt omdat ook ondernemers er hun vuil storten.' Tot slot worden er nogal eens zakken náást de container gezet, vervolgt Groenendaal onverstoort. 'En dat betekent dat je, voordat de kraanwagen kan langskomen om de container te legen, eerst een vuilniswagen moet sturen om de zakken eraan te nemen. Dubbel werk, dus.'

Chauffeurs

Om de vuilinzameling verder te verbeteren worden vanaf 1 januari de ophaaldagen gewijzigd van dinsdag en vrijdag naar maandag en donderdag. Groenendaal: 'Met name vrijdag is een drukke dag in de binnenstad. Er zijn dan veel leveranciers voor het weekend. Daar zitten we liever niet tussen.'

Wat menig buurtbewoner ook dwarszit, is de rijstijl van de chauffeurs van de vuilniswagens. Die is nogal agressief. Groenendaal noemt het liever stevig. 'Dat heeft ook te maken met de voorgrond die ze moeten houden op de veegploeg die sneller werkt en die ze steeds meer op de hielen zit. Ook zijn de chauffeurs allemaal jonge jongens, onder de veertig. Maar het zou niet moeten gebeuren. Houding en gedrag van de chauffeurs moeten verbeteren.' De vraag is: hoe dit te bereiken? Onder andere daarvoor worden externe coaches ingehuurd die proberen de chauffeurs te wijzen op de consequenties van hun gedrag. Ook zijn er uitvoerders die hun gedrag controleren. Groenendaal: 'We zeggen tegen de chauffeurs: realiseer je wat je doet. We letten er nu meer op dan vroeger. Ook bij het aannemen van nieuwe chauffeurs stellen we meer eisen. Het is niet meer zoals vroeger: ik kan niks, dus ik word maar huisvuilchauffeur.'

Henk Groenendaal (r.) tussen zijn mannen

Buurtschouwen

Na veiligheid nu leefbaarheid

Regelmatig vinden in rayon Stads-hart buurtschouwen plaats om er de mate van veiligheid te peilen. Het project, Veiligheid in kleur genaamd, is een samenwerking tussen stadsdeel Centrum en de politie, bewoners en ondernemers. Na vijf jaar blijkt op de Wallen de veiligheid zichtbaar spectaculair verbeterd – maar qua leefbaarheid is er nog een wereld te winnen.

Wie niet beter weet, vermoedt alweer een Baantjer- of GPS-speurtocht. Maar wie beter kijkt, ziet een groepje van zo'n zes personen opletend rondkijken en speuren naar ongerechtigdheids langs stoepranden en in keldertapjes. Het zijn 'schauwers'. Ze lijken daarmee misschien duistere samenzweerders uit de boeken van Harry Potter, maar het tegendeel is waar. Deze betrokken mensen nemen deel aan een project dat bijdraagt aan steeds meer veiligheid op de Wallen en in de Lastagebuurt.

Een schouwgroep bestaat uit bewoners, een buurtregisseur van de politie en een vertegenwoordiger van het stadsdeel. Soms is dat een ambtenaar van milieu, horecatoezicht of van een andere dienst, maar ook stadsdeelvoorzitter Jeanine van Pinxteren en wethouder Boudewijn Oranje hebben dit jaar met de schouwen meegelopen.

Buurtschouwen vinden sinds ongeveer vijf jaar met grote regelmaat plaats. Kleuren-schouwen heten ze, want de resultaten van elke schouw worden uitgedrukt in kleuren. Groen betekent dat er vrijwel geen dealers, tippelaars of resten van drugsgebruik zijn geconstateerd. Rood houdt in dat er tijdens de schouw wel tekenen van onveiligheid zijn gezien. Paars is de ernstigste vorm van narigheid.

Condooms

Elk half jaar worden de genoteerde resultaten verwerkt tot een overzichtelijke statistiek. In de beginjaren waren veel hokjes nog rood of paars gekleurd, maar het is verbluffend dat ze vijf jaar later bijna alleen nog groen zijn. Het gaat daarbij om dealers, verslaafden, tippelaars, overlastgevend bezoekers en 'stille getuigen'.

'Eén keer vonden we een enorme mensendrol, dat was wel smerig.'

Dealers en verslaafden zijn duidelijk te tellen, maar het vergt een geoefend oog om te zien of er ergens drugs zijn gebruikt of dat tippelaars klanten hebben afgewerkt. Daarom letten de schouwers vooral ook op de 'stille getuigen': resten van cocaïnezakjes, zilverpapier en achtergelaten condooms. Desnoods met een zaklantaarn, want de schouwen worden niet alleen overdag, maar ook om drie uur 's nachts gelopen. Tijdens de nachtelijke uren constateer je nu eenmaal andere dingen dan overdag. Oud-stadsdeelvoorzitter Els Iping maakte de ontwikkeling van de schouwen vanaf het begin mee. Voor haar is de reden waarom het zo

'Het grootste belang van de schouwen is dat we met elkaar hebben vastgesteld wat overlast is...

goed gaat helder. Iping: 'Het grootste belang van de schouwen is dat we met elkaar hebben vastgesteld wat overlast is en hoe je die meet. En dat bewoners, politie en ambtenaren het volhouden om gezamenlijk de schouwen te blijven doen. We spreken nu dezelfde taal. Ik heb als bestuurder het initiatief genomen voor de schouwen. Toen ik met de politiek gestopt was, heb ik me na een tijdje opgegeven voor de schouwen. Ik heb nu drie keer meegelopen en ik ben van plan ze allemaal mee te lopen.'

Verwijderingsbevelen

Richard Alker, coördinator van een schouwgroep, beaamt het belang van de schouwen: 'Bewoners zagen voorheen alleen de verslaafden of condooms voor hun eigen deur, de politie rekende in verwijderingsbevelen, de gemeente had het over beleid en voornemens, en de GGD over de privacy en de rechten van de verslaafden. Nu gaan we uit van dezelfde feiten, hebben we een duidelijk systeem en leggen we dwarsverbanden. Er is een gemeenschappelijk belang en een integrale aanpak.' De succesformule die de veiligheid rond de Wallen in hoge mate heeft verbeterd, is de 'ketenaanpak' van veelplegers en verslaafden door politie, justitie, GGD en de Dienst Werk en Inkomen. Het aantal overlastgevend veel-

plegers in de buurt is door die aanpak sterk afgenomen. Dit houdt gelijke tred met de positieve waarnemingen van de schouwgroepen. De resultaten van de schouwen vormen als het ware de graadmeter van de buurt. De veiligheidssituatie is nu dermate verbeterd dat de schouwgroepen een stap verder willen zetten. Steeds vaker zien zij zich namelijk geconfronteerd met problemen rond de leefbaarheid in de buurt. Iping: 'Eén keer vonden we een enorme mensendrol, dat was wel smerig. Je gaat letten op andere dingen: het belachelijke aantal hele en halve fietswrakken, of de plekken waar men op alle dagen van de week vuilnis dumpt.'

Unaniem

Daarom heeft bewoonster Jet Willers op het Burgwallenoverleg namens de bewoners ervoor gepleit om de schouwen uit te breiden met een leefbaarheidsonderzoek. Willers: 'Het is inmiddels algemeen bekend dat verloedering een keten van ongewenst gedrag in werking zet. Verloedering werkt criminogeen. Van verloedering komt misdaad, zo simpel is het. Het is dus heel belangrijk om deze keten aan het begin te stoppen.'

Alker tekent daarbij aan dat de rol van alle samenwerkende partijen cruciaal is. Alker:

'Het is van groot belang dat we elkaar geregeld zien en dat we ook buiten het schouwen om makkelijker contact kunnen leggen met politie en gemeente. Je kent elkaar nu. Ook het feit dat alles wordt gecoördineerd door het Buurt Informatie Centrum (Bic) op de Zeedijk is van groot belang. Het is de enige plek in de buurt waar bewoners, ondernemers, ambtenaren en politie elkaar makkelijk kunnen ontmoeten. Er zitten daar mensen van wie je weet dat ze direct iets met je opmerking doen.'

'De aandacht voor het gebied kan niet verslappen, daarvoor is het herstel te pril en de druk op het gebied te groot.'

Moeten de schouwen wel worden voortgezet, nu het zo goed gaat met de veiligheid? Ja. De bewoners vinden vrijwel unaniem dat men dit instrument moet koesteren, en ook Els Iping vindt dat de schouwen door moeten gaan: 'De aandacht voor het gebied kan niet verslappen, daarvoor is het herstel te pril en de druk op het gebied te groot. Ook nieuwe ontwikkelingen moeten in de toekomstige schouwen worden meegenomen.'

De bewoners hebben het stadsdeel daarom verzocht om door te gaan en het experiment uit te breiden tot een dubbel systeem, waarmee ze behalve de veiligheid ook de leefbaarheid in kaart kunnen brengen. Dan kan de buurt ook de ongewenste vuilnishopen registreren en laten aanpakken, zodat de Wallen ook op leefbaarheid 'groen' kunnen gaan scoren.

Wie geïnteresseerd is en ook eens een schouw wil meemaken, kan daarvoor contact opnemen met het Buurt Informatie Centrum (Bic) op Zeedijk 80, telefoon 552 4310, BIC@centrum.amsterdam.nl.

...en hoe je die meet.'

RESTAURANT DE ROODE LEEUW
HOTEL AMSTERDAM

Knip de bon uit en lever deze in voor 10% korting op uw lunch of diner (excl drankjes)

Damrak 93-94 1012 LP Amsterdam
Tel : 020 -555 06 66
Email:reservations@restaurantderoodeleeuw.nl
Website: www.restaurantderoodeleeuw.nl

een verborgen
schat

**Ons' Lieve Heer
op Solder**

Oudezijds Voorburgwal 40 Amsterdam
www.opsolder.nl

**HANS
DOUGLAS
HAIR**

IS VERHUISD NAAR
NH HOTEL BARBIZON PALACE

WOENSDAG T/M VRIJDAG: 9 - 21 UUR
DINSDAG EN ZATERDAG: 9 - 18 UUR
ZONDAG: 10 - 18 UUR
MAANDAG: 9 - 18 UUR

AMSTERDAM, PRINS HENDRIKKADE 50-72
020 - 627 30 37 020 - 556 45 64

**HOTEL
RESTAURANT
STADT
MÜNCHEN**

KONING VAN SIAM
THAI RESTAURANT

OUDEZIJDSVOORBURGWAL 42
sinds 1988

CONDOMERIE

Warmoesstraat 141
Amsterdam
tel 020 6274174
fax 020 6389265
condoms@condomerie.com

winkel
online shop
groothandel
deskundig advies
www.condomerie.com

WWW.CONDOMERIE.COM
CONDOOMSPECIAALZAAK

voor uw ramen

CAPSICUM
NATUURSTOFFEN

**CAPSICUM
NATUURSTOFFEN**
Oude Hoogstraat 1
Amsterdam
www.capsicum.nl
020 6231016

Mathilde
Grand Café

GRAND CAFE MATHILDE
Dam 9
1012 JS Amsterdam
t. +31 (0)20 - 554 6114

KONINKLIJK GENIETEN
MET UITZICHT OP DE DAM

PART OF THE NH WORLD

DUTCH BUILDERS

**VASTGOED
MANAGEMENT**

**Gezondheidswinkel
Jacob Hooy & Co**

Kloveniersburgwal 10-12
1012 CT Amsterdam
telefoon 020 - 624 30 41

**DE KAASSPECIAALZAAK
WOUT ARXHOEK**

**De Winkel
voor de
kaasliefhebber**

DAMSTRAAT 19
AMSTERDAM
TELEFOON 622 91 18

THE BULLDOG

AMSTERDAM

MRB
LEATHER & RUBBER

SHOPS
WARMOESSTRAAT 89 AMSTERDAM
MOTZSTRASSE 22 BERLIN

INTERNET
WWW.MISTERB.COM
V.O.D
WWW.MISTERB.TV

Welswae Klein van binnen
zijn wij toch ruim van zinnen
Burgers & Boeren
Poolers & Hoeren
Kansrijken & Kansarmen
kunnen hier hun voeten wassen!

CAFÉ-BAR
DE STOOF
STOOFSTEEG 11-13

jemi

bloemenwinkel
warmoesstraat 83a amsterdam
020 - 625 60 34 www.jemi.nl

Wij zijn gespecialiseerd in:

- Abonnementen
- Trendy boeketten en arrangementen
- Bloemen lunches
- Workshops
- Bezorgservice voor binnen- en buitenland

Beelden terug op Varkenssluisbrug

Gelukkig! De beelden 'Wandelend naar de Nieuwmarkt' zijn na lange tijd weer teruggekeerd op hun vertrouwde plaats, de brug over de Oudezijds Voorburgwal tussen de Dam en Chinatown. Ditmaal zijn het vier Chinese wandelaars van baksteen met armen van stevig graniet, en ze ogen frisser dan ooit.

Groot feest was het op 12 oktober, zowel voor de beelden op de Varkenssluisbrug als voor hun moeder, beeldhouwster Martie van der Loo: 'Ze zijn ingewijd door een echte Chinese leeuw. Dat is toch een enorme eer. En daarna die borrel met dimsum in mijn lievelingsrestaurant Oriental City, pal ertegenover. Onvergetelijk!'

Voor de gemeenschap in Chinatown vormen de beelden een zichtbare erkenning van haar bestaan, vergelijkbaar met de tempel op de Zeedijk en de straatnaamborden met hun exotische karakters. Van der Loo: 'In die buurt is altijd reuring. Het is een totaal andere wereld.'

De nieuwe beelden zijn een reïncarnatie van de eerdere figuren, die Martie van der Loo in de jaren tachtig liet plaatsen. Al in 1984 werd zij door de gemeente en BKR uitverkoren om iets te bedenken op het thema Verbinding. 'De Dam en Chinatown liggen in overdrachtelijke zin nogal ver uit elkaar', aldus de kunstenaar. 'Vanuit het ene naar het andere stamcafé, bijvoorbeeld van De Pool naar De Pieter, moet je helemaal de Varkenssluisbrug oversteken. Dat geldt ook voor de talrijke Chinezen die elke dag vanaf de Dam naar hun buurt lopen. Dus welke verbinding is belangrijker dan zo'n brug?'

Zo bedacht, zo gedaan.

In 1986 bracht Van der Loo in de stijl van de Amsterdamse School, met zijn verticale metselwerk, vijf figuren uit kalkzandsteen met Chinese oogopslag tot leven. Zelf zocht zij vier plekken op de Varkenssluis uit, natuurlijk niet te strak in het gelid. Voorbijgangers die haar met stukken karton zagen schuiven dachten prompt dat ze daar een 'balletje balletje'-spel voorbereidde, het favoriete spel van zakkenrollers. Voor de vijfde figuur vond zij een standplaats op de Paulusbroedersluis, één brug verder.

Maar dat was een brug te ver. Door vandalisme en agressie gedwongen, bleezen de kwetsbare wachttertjes de aftocht.

Wensen

De mensen in de buurt wilden hun gezelschap echter graag terug.

Al vier jaar geleden heeft Van der Loo de opdracht gekregen voor haar nieuwe beelden, maar ambtelijke molens malen langzaam. Gekozen is uiteindelijk voor herplaatsing op de geheerprofileerde Varkenssluisbrug, zij het op een verhoging, in stijl met het bakstenen plaveisel. Zo'n console kan schade door de laadkleppen van vrachtauto's voorkomen en voorbijgangers een rustige zitplaats bieden.

De beelden vrezden geenszins natuurverschijnselen als regen, storm, sneeuw of ijs, maar wel de menselijke 'cultuur' van pizzapunten en mayonaisevegen. Aan het stadsdeel vragen zij daarom om extra vuilnisbakken langs de vreetgoot tussen Nieuwmarkt en Dam. En om fraaie naamplaatjes op hun consoles, liefst ook in het Chinees.

Wensen wij deze stille wandelaars een zeer lang leven toe, in goede gezondheid.

De 'hoop of sloop'-soap

Mogen de rijksmonumenten op het BG-terrein blijven staan, of komt er een modern bibliotheekgebouw voor in de plaats? Al 25 jaar wordt er ge-procedeerd over sloop dan wel behoud van de Tweede chirurgische kliniek en het Zusterhuis. De Universiteit van Amsterdam wil graag slopen, maar de bewoners uit de omgeving van het terrein vechten dat al jaren met succes aan.

lijkheden van een campusstructuur van het BG-terrein onderzocht. Daarnaast heeft architectenbureau Van Stigt op eigen initiatief een plan ontwikkeld waarbij eveneens de gebouwen behouden zouden kunnen blijven, maar dit plan maakt geen onderdeel uit van het onderzoeksrapport van de UvA.

Bewakingsdienst

De deelraad van stadsdeel Centrum heeft ervoor gekozen om de sloopplannen van de UvA niet meer te ondersteunen, en wethouder Oranje zoekt nu naar een oplossing om de wil van de raad uit te voeren. De UvA heeft van de Raad van State enkele maanden uitstel gekregen.

Binnenkort verdwijnen de gebruikers, waaronder Crea, naar het Roeterseiland en dan komen de gebouwen leeg te staan. Een bewakingsdienst zal zich over de monumenten ontfemen. Totdat er een beslissing valt, zullen deze gebouwen dus zieloos op het Binnen-gasthuisterrein staan.

Naast de Grimburgwal ligt veelbetekend het 'Gebed zonder End'. Er zal nog heel wat water langs de walvloed vloeien voordat er een voor alle partijen acceptabele uitkomst uit deze juridische doolhof is gevonden.

Er is weer een nieuwe aflevering van de soap die BG-terrein heet. Op 28 november presenteerde de UvA namelijk een driedelig rapport, waarmee zij bij de Raad van State de 'aanvraag van de Monumentenvergunning' – zo heet de sloopvergunning, vreemd genoeg – wil onderbouwen. In dit rapport geven drie deskundigen hun mening over de plannen van de UvA om op het BG-terrein een campus Geesteswetenschappen te realiseren.

Professor P. Asselbergs betoogt hierin dat de binnenstad rond het terrein al voldoende monumenten heeft en dat het daarom gerechtvaardigd is om de monumenten op het terrein te slopen. Ir. R. Toornend daarentegen geeft aan dat de gebouwen wél kunnen worden ingepast in de plannen van de UvA. En professor M. de Hoog heeft de moge-

'Ouwe reus'

Hij was een beroemde Nederlander, een rasartiest, speelde in talloze films en tv-shows, maar in de buurt was hij gewoon Rijk. 'Ha ouwe reus', was de vaste begroeting als Rijk de Gooyer café De Zon binnenstapte. Bijna dagelijks kwam hij hier zijn borrel halen. Bij mooi weer zat hij graag op het terras. Eigenaar van De Zon, Gerry van de Velden, kan het zich nog steeds niet

voorstellen dat Rijk hier nooit meer op zijn vaste plekje aan de bar zal zitten. 'Hij was hier jarenlang klant', vertelt hij. 'Ook toen het slechter met hem ging, kwam hij als het maar even kon toch nog bij ons langs. We waren hier allemaal dol op hem. Mijn nichtje heeft hem de laatste maanden nog verzorgd.' Rijk de Gooyer overleed op 85-jarige leeftijd

BUURT HISTORIE

Willem de Jong van Poelgeest

De Dam

In 1947 werd het Damplantsoen ingericht als voorlopig nationaal monument en werd het perkje per vierkante centimeter verkocht om dit nieuwe nationale monument mede te financieren. De symbolische verkoop van het plantsoen startte op 10 november 1947.

Belast met de uitvoering van de beeldhouwwerken werd de beeldhouwer John Rådecker, maar die mocht de voltooiing van zijn creatie helaas niet meemaken. Hij overleed op 12 januari 1956, op de dag dat zijn beeld Vrede tegen de 22 meter hoge pyloon werd geplaatst. Het monument werd uitgevoerd in de Italiaanse lichte steensoort travertijn, afkomstig uit groeven van Sienna. Eerder had al een ander monument op de Dam gestaan. In 1856 werd hier een beeld onthuld dat herinnerde aan de 'Volksgeest van 1830-1831', dat ontworpen was door de kunstenaar Tetar van Elven en dat er onder zijn bijnaam Naatje tot 1914 is blijven staan. Het lag meer naar het midden van het plein. Al wat er aan herinnert zijn de lantaarns voor het paleis, ook door hem ontworpen. Het beeld heette oorspronkelijk De Eendracht en moest de glorieuze, denkbeeldige overwinning in de Tiendaagse Veldtocht tegen de Belgen herdenken. In het boek *De kleine waarheid* van Jan Mens (19de eeuw) loopt mijnheer Spaargaren langs het monument van Naatje en vertelt hij over 'de troep haveloze leeglopers' die er bivakkeren. 'Die kerels zijn gelukkiger dan ik', mompelde hij. 'Ze doen wat ze willen en hebben maling aan alles.'

En dan is er nog de eveneens 19de-eeuwse Justus van Maurik, die vertelt over Isaäk de schoenpoetser en tramkaartverkoper die altijd vroeg in de morgen aanwezig was. 'Dan zet ik eerst

mijn bak op het monument, dat is die peperbus, die midden op de Dam staat met juffrouw Eendracht erbovenop. Heb ik dikwijls gedacht: Binnen de mensen toch soms erg meschugge,

zetten ze Eendracht op een monument dat van tweedracht gekomen is. Foei! Wat een malleigheid. Nou, ik heb 't niet laten bouwen... Vrede en vrijheid zijn het recht van iedereen!'

Alarm: 112

Politie:
Niet spoedeisend 0900-88 44

Wijkteam Beursstraat:
Buurtregisseurs:
Rob Oosterbaan 06 53 87 93 92
Herman Jan Jansen 06 22 94 41 19

Brandweer:
Alarmnummer 621 21 21
Centraal Bureau 692 93 94

Gezondheidszorg:
GG&GD (Ambulance) 555 55 55
Eerste hulp (OLVG) 599 30 16
Centr. Doktersdienst 592 34 34
Kruispost 624 90 31
Dierenambulace 626 21 21

Gemeente Amsterdam:
Internet: www.amsterdam.nl
Stadhuis 552 91 11
Horeca Overlastlijn 421 45 67
Milieudienst 551 34 56
Ombudsman 625 99 99

Stadsdeel Centrum:
Internet: www.centrum.amsterdam.nl
Algemene informatie 14 020
Meldpunt Zorg & Overlast 552 44 42
Meldpunt Openb. Ruimte 551 95 55
(Reiniging, bestrating, groen, etc.)
Inspectie Bouwen en Wonen
ma/vrij 09:00-10:00 552 46 30

Nuon (Energie Noord West):
Afdeling Binnenstad 597 16 16
Openbare verlichting 597 26 26
Storingen elektra 597 12 34
Storingen gas 597 12 35

Dienst Stadstoezicht:
Hoofdkantoor: 251 21 21
Parkeerbeheer: 251 33 22
Wegslepen: 251 33 23

Wijkcentrum:
d'Oude Stadt 638 22 05

Taxi:
TCA-Centrale 0900-677 77 77
Taxi Direct 020 6 333 333
Stadsmobiel 441 00 55

Meldpunt overlast water:
625 00 99

September

29 Gerard H. wordt tot dertien jaar cel veroordeeld voor de moord op de 63-jarige Hans Doorman. De rechtbank acht bewezen dat H. op 25 juni vorig jaar Doorman in diens bovenwoning in de Bethaniëndwarsstraat met een moker heeft doodgeslagen.

Oktober

- 7** Coffeeshops, minisupermarkten en toeristenwinkels in de Damstraat moeten het veld ruimen. Stadsdeel Centrum wil het gebied voor 2020 opwaarderen tot een luxe winkelstraat met bijpassende horeca.
- 12** Stadsdeel Centrum koopt panden op in het Wallengebied om de criminaliteit uit de rosse buurt te weren. Om het 'Project 1012' een extra impuls te geven, heeft het stadsdeel besloten zelf vastgoed aan te kopen.
- 14** Wethouder Asscher sluit een totaalverbod op prostitutie niet uit. Dat zegt hij naar aanleiding van de nieuwe prostitutiewetgeving die in de Eerste Kamer wordt behandeld.
- 22** Wethouder Asscher haalt zich de woede van een paar raamexploitanten op de hals na een werkbezoek aan enkele prostituties.

November

- 1** De twee belangrijkste bordeleerders die van de gemeente weg moeten uit het Sint Annenkwartier ruilen hun drie panden met vijftien ramen tegen vijf panden van de NV Stadsgoed op de Oudezijds Achterburgwal, waarin veertien ramen terugkomen.
- 3** Een groep van meer dan vijftig (oud) onderzoekers poseert bij het Baantjermuseum in de Warmoesstraat voor een foto van de Heinekenontvoerders. Het gaat om politiemensen die destijds bij het onderzoek naar de ontvoering waren betrokken.
- 15** Wethouder Eric Wiebes wil touringcars weren uit de binnenstad. Ze mogen alleen nog stoppen voor direct in- of uitstappen. Wachten op groepen en toeristen oppikken voor een excursie wordt verboden.
- 20** Het verkeer rond het Damrak en Prins Hendrikkade wordt stilgelegd door boze stakers van het GVB.
- 29** De documentaire *Ouwehoeren*, over twee Amsterdamse prostituees, is een internationaal succes.
- 30** Burgemeester Van der Laan moet op last van de bestuursrechter informatie vrijgeven over de aankoop van prostitutiepanden op de Wallen.

December

- 1** Chinese vrouwen die in Nederland als illegale prostituee in massage-salons werken, komen het land vaak binnen met een studievizum. Een meerderheid in de Tweede Kamer wil dit stoppen.
- 2** Hotel The Exchange opent zijn deuren op het Damrak.
- 3** De grootste raamexploitant van de Wallen, Rob Koopman, stapt uit het SOR. Die belangenvereniging bagatelliseert volgens hem vrouwenhandel.
- 5** De gemeente past de Wallenpromotie aan na een motie van het CDA.
- 7** De geplande parkeergarage voor 350 tot 500 auto's van bewoners en ondernemers onder het Oosterdok komt er waarschijnlijk niet. De nieuwe garage is mogelijk niet nodig en is ook te duur.
- 8** Het Occupy-kamp op het Beursplein wordt voor een groot deel ontruimd.

*Redactie en bestuur
van
d'Oude Binnenstad
wensen u goede
feestdagen en een
succesvol 2012!*

Geveltuinen

Bewoners in het Burgwallengebied die een geveltuin voor hun woning willen, kunnen hiervoor een aanvraag indienen bij Wijkcentrum d'Oude Stadt. De belangrijkste voorwaarden voor deze geveltuin zijn dat er op de stoep een doorlooppriimte resteert van minimaal 1,50 m en dat de bewoner van de begane grond toestemming verleent. Aan de aanleg zijn geen kosten verbonden. De aanvraag voor uw geveltuin kan worden gericht aan Veronika Esser, Wijkcentrum d'Oude Stadt, Nieuwe

Doelenstraat 55, 1012 CP Amsterdam of via (020) 638 22 05 of veronika@oudestadt.nl. Bij het wijkcentrum kunt u ook informeren of de door u gekozen locatie voldoet aan de overige regels van het stadsdeel.

Sluitingsdatum voor de aanvragen is vrijdag 2 maart 2012. De geveltuintjes worden in april aangelegd door de stratenmakerij van stadsdeel Centrum, zodat ze in mei planrijp zijn.

Vertrek Renée van Mierlo

Medio december heeft Renée van Mierlo het Buurt Informatie Centrum (Bic) verlaten. Daarmee komt een einde aan een lange periode van betrokkenheid van Van Mierlo bij de buurt, de laatste jaren als medewerker van het Bic en als secretaris van het Integraal Burgwallen Overleg (Ibo). Dat het Bic nu dreigt te worden ontmanteld, lijkt

haar geen goede zaak. 'Gemeente, laat je zien in de buurt', zou ik juist zeggen. Renée gaat nu aan de slag als temleider voor kwetsbare gezinnen in Amsterdam Centrum. Dat is een functie die haar aanspreekt en waarin ze op afstand blijft van alles wat naar bureaucratie riekt. Want zoals bekend heeft ze daar een behoorlijke hekel aan.

Rabobank let op de kleintjes

Bij de Rabobank op de Nieuwmarkt was het op woensdag 7 december even groot feest. Tijdens de herfstvakantie hadden kinderen bij de Rabobank al hun spaarpot kunnen legen, en op deze dag mochten de winnaars van de Spaarweekactie in het bankfiliaal hun prijs in ontvangst nemen: toegangskaartjes voor Artis.

'Door kinderen te belonen voor hun spaargedrag, willen wij sparen leuk maken', aldus Adviseur Particulieren van de Rabobank Ann Chan-Tjong A Sjoer. 'Uiteraard ontvangen spaarders rente, maar voor een kind is dat niet

tastbaar. Daarom ontvingen jonge spaarders tijdens de spaarweek een Artis de Partis sleutelhanger en maakten zij daarnaast kans op de toegangskaartjes'.

De Rabobank doet nog wel méér om ouders te ondersteunen bij de financiële opvoeding van hun kinderen. Zo werkt de bank mee aan klasse-tv, waarbij men de lesprogramma's *Leren omgaan met geld* aanbiedt voor alle groepen van de basisschool. Ook geeft de bank jongeren op de website baasovereigengeld.nl tips en trucs om hun budget te beheren.

Prijswinnaartjes Lucia Ciurca (l) en Mick Bekking (r)

Kerstvieringen in de oude binnenstad en directe omgeving

(zie ook www.kerstamsterdam.nl)

Oude Kerk Oudekerksplein 23
24 december 22.00 Kerstnachtdienst met de Sweelincxcantorij
25 december 11.00 Kerstviering

St. Nicolaaskerk Prins Hendrikkade 73
24 december 17.00 Festival of lessons and carols met Capella Nicolai
24 december 21.00 Kerstnachtmis met Capella Nicolai (kaarten gratis verkrijgbaar)
25 december 10.30 Kerstmis met Capella Nicolai
26 december 10.30 Eucharistieviering

Ons' Lieve Heer op Solder Museum Amstelkring, Oudezijds Voorburgwal 40
24 december 20.00 en 22.00 Kerstnachtmis (kaarten 15 euro)

Waalse kerk Walenpleintje 159
25 december 11.00 Dienst in de Franse taal

De Papegaai Kalverstraat 58
24 december 22.00 Kerstnachtmis (plaatsen reserveren aangeraden)
25 december 10.30 en 12.15 Mis met koor
26 december 10.30 Mis

Begijnhofkapel Begijnhof 30
24 december 19.00 Eucharistie in Franse taal
24 december 21.00 Eucharistie met orgel en cello
24 december 23.00 Eucharistie met koor, orgel en strijkers
25 december 10.00 Eucharistie
25 december 11.15 Eucharistie in Franse taal

26 december 10.00 Eucharistie
26 december 15.00 Kindje wiegen (kerstspel voor en door kinderen)

English Reformed Church Begijnhof 48
24 december 22.30 Christmas Eve Service
25 december 10.30 Christmas Day

De Krijtberg Singel 448
24 december 19.30 Liederen door Schola cantorum en 20.00 Hoogmis
24 december 21.45 Liederen door Jubilate Deo en 22.15 Hoogmis
24 december 24.00 Nachtmis met orgel en cantor/cellist
25 december 9.30/ 11.00 Gezongen Hoogmis/ 12.30 en 17.15 Missen
26 december 11.00 Hoogmis met Schola Cantorum (met kinderopvang)

Singelkerk Doopsgezinde Gemeente Singel 462
23 december 16.00 Kerstconcert (concert met erwtensoep)
24 december 22.10 Samenzang, aansluitend Kerstavonddienst met koor en trompet
25 december 10.30 Dienst

Oude Lutherse Kerk Singel 411, hoek Spui
24 december 16.30 Kinderkerstviering
24 december 21.15 Kerstnachtviering
25 december 10.30 Kerstviering

Leger des Heils Oudezijds Achterburgwal 45
22 december 15.00 tot 22.00 Kerstmarkt met erwtensoep
25 december 10.30 Heiligingsdienst, daarna familiebrunch